

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

FÖRSTA AVDELNINGEN

Materiella bestämmelser

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Mervärdesskatt skall betalas till staten enligt denna lag

1. vid sådan omsättning inom landet av varor eller tjänster som är skattepliktig och görs i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs här i landet,

2. vid sådan omsättning inom landet av tjänster angivna i 5 kap. 4 och 7 §§ som är skattepliktig och görs i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs utomlands, eller

3. vid sådan införsel av varor till landet som är skattepliktig.

Vad som utgör införsel anges i 9 §. Vad som utgör omsättning anges i 2 kap. Huruvida en omsättning eller införsel är skattepliktig anges i 3 kap. Vad som är yrkesmässig verksamhet och under vilka förutsättningar den skall anses bedriven här i landet anges i 4 kap. I vilka fall en omsättning anses ha gjorts inom landet anges i 5 kap.

2 § Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1: den som omsätter varan eller tjänsten,

2. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar tjänsten, och

3. för införsel: den som är tullskyldig enligt tullagen (1987:1065) för den införda varan.

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap. och 9 kap.

Tidpunkten för skattskyldighetens inträde

3 § Skyldigheten att betala skatt enligt 1 § vid omsättning inträder när varan har levererats eller tjänsten har tillhandahållits eller när varan eller tjänsten har tagits i anspråk genom uttag. Om dessförinnan den som omsätter varan eller tjänsten får ersättning helt eller delvis för en beställd vara eller tjänst, inträder skattskyldigheten i stället när ersättningen inflyter kontant eller på annat sätt kommer den som omsätter varan eller tjänsten till godo.

Med leverans av en vara förstås att varan avlämnas eller att den sänds till en köpare mot postförskott eller efterkrav.

¹ Prop. 1993/94:99, bet. 1993/94: SkU29, rskr. 1993/94:170.

Bestämmelsen i första stycket andra meningen gäller endast om omsättningen är skattepliktig när ersättningen kommer den som omsätter varan eller tjänsten till godo.

4 § I stället för vad som föreskrivs i 3 § gäller i fråga om upplåtelse av avverkningsrätt till skog i de fall som avses i punkt 1 femte stycket av anvisningarna till 24 § kommunalskattelagen (1928: 370) att skattskyldigheten inträder allteftersom betalningen tas emot av upplåtaren.

5 § Vid införsel inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då varan skall anmälas till förtullning enligt bestämmelserna i tullagen (1987:1065).

Innebörden av vissa uttryck i denna lag

6 § Med *vara* förstås materiella ting, bland dem fastigheter och gas, samt värme, kyla och elektrisk kraft. Med *tjänst* förstås allt annat som kan tillhandahållas i yrkesmässig verksamhet.

7 § Vad som föreskrivs i fråga om *verksamhet* avser såväl hela verksamheten som en del av verksamheten. I 13 och 14 kap. avses dock hela verksamheten om inte något annat anges.

Med *verksamhet som medför skattskyldighet* förstås en sådan verksamhet i vilken omsättning av varor eller tjänster medför skattskyldighet enligt 2 § första stycket 1.

8 § Med *utgående skatt* förstås sådan skatt som skall redovisas till staten vid omsättning eller införsel enligt 1 §.

Med *ingående skatt* förstås sådan skatt vid förvärv eller införsel som anges i 8 kap. 2 §.

9 § Med *införsel* avses vad som vid tillämpning av tullagen (1987:1065) utgör införsel.

10 § Med *export* avses en sådan omsättning utomlands av varor eller tjänster som görs i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs här i landet.

11 § Med *fastighet* förstås

1. vad som enligt jordabalken utgör eller tillhör fastighet, dock inte egendom som avses i 2 kap. 3 § jordabalken (industritillbehör),

2. byggnader, ledningar, stängsel och liknande anläggningar som för stadigvarande bruk anbragts i eller ovan jord och som tillhör någon annan än ägaren till jorden, och

3. egendom som avses i 2 kap. 2 § jordabalken även om byggnaden tillhör annan än ägaren till jorden eller om egendomen tillförts byggnaden av någon annan än ägaren till byggnaden.

12 § Med *verksamhetstillbehör* förstås annan maskin, utrustning eller särskild inredning än industritillbehör, om den tillförts sådan byggnad eller del av byggnad som är inrättad för annat än bostadsändamål och den

anskaffats för att direkt användas i en särskild verksamhet som bedrivs på fastigheten.

13 § Med *personbil* förstås även lastbil med skåpkarosseri och buss, om fordonets totalvikt är högst 3 500 kilogram.

14 § Med *beskattningsår* förstås beskattningsår enligt kommunalskattelagen (1928:370) eller lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Om skatt enligt denna lag hänför sig till en verksamhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt någon av de nämnda lagarna, förstås med beskattningsår:

1. kalenderåret, eller
2. räkenskapsåret, om detta är brutet och överensstämmer med vad som anges i 12 § bokföringslagen (1976:125).

15 § Med *utländsk företagare* förstås en fysisk person som inte är bosatt här i landet eller stadigvarande vistas här och en juridisk person som inte på grund av registrering, platsen för styrelsens säte eller annan sådan omständighet är att anse som svensk juridisk person.

16 § Med *staten* avses inte de statliga affärsverken. Med *kommun* förstås kommun och landsting enligt kommunallagen (1991:900).

17 § Med *jämförlig handling* i uttrycket faktura eller jämförlig handling avses avräkningsnota, kvitto, köpehandling och liknande handling. Med handling avses även upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

2 kap. Omsättning

1 § Med *omsättning av vara* förstås att en vara överläts mot ersättning. Med *omsättning av tjänst* förstås att en tjänst mot ersättning utförs, överläts eller på annat sätt tillhandahålls någon.

Med omsättning av vara eller tjänst, förstås också att en vara eller en tjänst tas i anspråk genom uttag enligt 2 — 8 §§.

Uttag av varor

2 § Med uttag av vara förstås att den som är skattskyldig

1. tillgodogör sig en vara ur verksamheten för privat ändamål,
2. överlåter en vara till någon annan utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet, eller
3. för över en vara från en verksamhet som medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9—13 §§ till en verksamhet som inte alls eller endast delvis medför skattskyldighet eller sådan rätt till återbetalning.

3 § Vad som sägs i 2 § om uttag av varor gäller endast om den skattskyldige har haft rätt till avdrag för eller återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§ av den ingående skatten vid förvärvet av varan.

Uttag av tjänster i allmänhet

4 § Med uttag av tjänst förstås sådana åtgärder som anges i 5 - 8 §§.

5 § När det är fråga om tjänster som den skattskyldige normalt omsätter till utomstående mot ersättning anses det som uttag av tjänst att den skattskyldige

1. personligen utför en tjänst åt sig för privat ändamål, under förutsättning att han som ett led i detta tar ut vara av mer än ringa värde,

2. på annat sätt tillhandahåller en tjänst åt sig själv för privat ändamål, exempelvis genom att låta en anställd utföra tjänsten eller genom att använda en tillgång som hör till verksamheten, eller

3. utför, överlåter eller på annat sätt tillhandahåller en tjänst åt någon annan utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet.

När en tillgång som hör till verksamheten används av den skattskyldige eller någon annan anses det som uttag av tjänst endast om värdet av användandet är mer än ringa.

6 § När det är fråga om tjänster som den skattskyldige normalt inte omsätter till utomstående mot ersättning anses det som uttag av tjänst att den skattskyldige

1. tillhandahåller serveringstjänster åt sin personal utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet,

2. för privat ändamål själv använder eller låter någon annan använda en personbil eller motorcykel som utgör en tillgång i eller har förhyrts för verksamheten och den skattskyldige har haft rätt till avdrag för eller återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§ av den ingående skatten vid förvärvet eller, i fråga om förhyrning, av hela den ingående skatten som hänför sig till hyran, eller

3. i annat fall än som avses i 2, för privat ändamål själv använder eller låter någon annan använda en vara, som är en omsättningstillgång i verksamheten.

Första stycket 2 och 3 gäller endast om värdet av användandet är mer än ringa.

Uttag av vissa tjänster på fastighetsområdet

7 § Med uttag av tjänst förstås även att den skattskyldige utför eller förvärvar sådana tjänster som anges i andra stycket och tillför dem en egen fastighet som enligt kommunalskattelagen (1928:370) utgör omsättningstillgång i byggnadsrörelse, om han i byggnadsrörelsen både tillhandahåller tjänster åt andra (byggnadsentreprenader) och utför tjänster på sådana egna fastigheter.

Första stycket gäller

1. byggnads- och anläggningsarbeten, inräknat reparationer och underhåll, och

2. ritning, projektering, konstruktion eller andra jämförbara tjänster.

Första stycket gäller också om tjänsterna utförs av den skattskyldige på en egen fastighet som utgör tillgång i rörelsen men inte är en sådan omsättningstillgång som avses i första stycket.

8 § Med uttag av tjänst förstås vidare att en fastighetsägare utför sådana tjänster som anges i andra stycket på en egen fastighet som utgör tillgång i en yrkesmässig verksamhet som varken medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9—13 §§. Detta gäller dock endast om de nedlagda lönekostnaderna för tjänsterna under beskattningensåret överstiger 150000 kronor, inräknat skatter och avgifter som grundas på lönekostnaderna.

Första stycket gäller utförande av

1. byggnads- och anläggningsarbeten, inräknat reparationer och underhåll,
2. ritning, projektering, konstruktion eller andra jämförliga tjänster, och
3. lokalstädning, fönsterputsning, renhållning och annan fastighetsskötsel.

3 kap. Skattepliktig omsättning och införsel

Generell skatteplikt

1 § Omsättning av varor och tjänster samt införsel är skattepliktiga om inget annat anges i detta kapitel.

Undantag på fastighetsområdet

2 § Från skatteplikt undantas omsättning av fastigheter samt överlåtelse och upplåtelse av arrenden, hyresrätter, bostadsrätter, tomträtter, servitutsrätter och andra rättigheter till fastigheter.

Undantaget från skatteplikt omfattar också tillhandahållande av lokaler eller andra anläggningar eller del av dessa för sport- eller idrottsutövning samt i samband därmed upplåtelse av verksamhetstillbehör eller annan inredning för sport- eller idrottsutövning.

Undantaget för upplåtelse av nyttjanderätter till fastigheter omfattar också upplåtarens tillhandahållande av gas, vatten, elektricitet, värme och nätutrustning för mottagning av radio- och televisionssändningar, om tillhandahållandet är ett led i upplåtelsen av nyttjanderätten.

3 § Undantaget enligt 2 § gäller inte vid

1. upplåtelse eller överlåtelse av verksamhetstillbehör utom i fall som avses i 2 § andra stycket,
2. omsättning av växande skog, odling och annan växtlighet utan samband med överlåtelse av marken,
3. upplåtelse eller överlåtelse av rätt till jordbruksarrende, avverkningsrätt och annan jämförlig rättighet, rätt att ta jord, sten eller andra naturprodukter samt rätt till jakt, fiske eller bete,
4. rumsuthyrning i hotellrörelse eller liknande verksamhet samt upplåtelse av campingplatser och motsvarande i campingverksamhet,
5. upplåtelse av parkeringsplatser i parkeringsverksamhet,
6. upplåtelse för fartyg av hamnar eller för luftfartyg av flygplatser,
7. upplåtelse av förvaringsboxar,

8. upplåtelse av utrymmen för reklam eller annonsering på fastigheter,
9. upplåtelse för djur av byggnader eller mark och
10. upplåtelse för trafik av väg, bro eller tunnel samt upplåtelse av spåranläggning för järnvägstrafik.

Undantaget enligt 2 § gäller inte heller när en fastighetsägare för stadigvarande användning i en verksamhet som medför skattskyldighet eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11 eller 12 § helt eller delvis hyr ut en sådan byggnad eller annan anläggning, som utgör fastighet. Uthyrning till staten eller en kommun är skattepliktigt även om uthyrningen sker för en verksamhet som inte medför sådan skyldighet eller rätt. Vad som har sagts om uthyrning gäller även för upplåtelse av bostadsrätt. I 9 kap. finns särskilda bestämmelser om skattskyldighet för sådan fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse som anges i detta stycke.

Undantag för sjukvård, tandvård och social omsorg

4 § Från skatteplikt undantas omsättning av tjänster som utgör sjukvård, tandvård eller social omsorg samt tjänster av annat slag och varor som den som tillhandahåller vården eller omsorgen omsätter som ett led i denna.

Undantaget omfattar även

- kontroller och analyser av prov som tagits som ett led i sjukvården eller tandvården, och
- omsättning av dentaltekniska produkter och av tjänster som avser sådana produkter, när produkten eller tjänsten tillhandahålls tandläkare, dentaltekniker eller den för vars bruk produkten är avsedd.

Undantaget gäller inte vid vård av djur.

5 § Med sjukvård förstås åtgärder för att medicinskt förebygga, utreda eller behandla sjukdomar, kroppsfel och skador samt vård vid barns börd,

- om åtgärderna vidtas vid sjukhus eller någon annan inrättning som drivs av det allmänna eller vid inrättningar som avses i 1 § stadgan (1970:88) om enskilda vårdhem m. m., eller
- om åtgärderna annars vidtas av någon med särskild legitimation att utöva yrke inom sjukvården.

Med sjukvård jämställs medicinskt betingad fotvård.

6 § Med tandvård förstås åtgärder för att förebygga, utreda eller behandla sjukdomar, kroppsfel och skador i munhålan.

7 § Med social omsorg förstås offentlig eller privat verksamhet för barnomsorg, äldreomsorg, stöd och service till vissa funktionshindrade och annan jämförlig social omsorg.

Undantag för utbildning

8 § Från skatteplikt undantas omsättning av tjänster som utgör utbildning samt tjänster av annat slag och varor som omsätts som ett led i utbildningen.

Undantaget omfattar endast tjänster och varor som den som bedriver utbildningen omsätter direkt till den som åtnjuter utbildningen.

Undantaget gäller inte utbildning som säljare eller uthyrare anordnar i samband med skattepliktigt tillhandahållande av varor eller tjänster.

Undantag för bank- och finansieringstjänster och för värdepappershandel

9 § Från skatteplikt undantas omsättning av bank- och finansieringstjänster samt sådan omsättning som utgör värdepappershandel eller därmed jämförlig verksamhet.

Med *bank- och finansieringstjänster* avses inte notariatverksamhet, inkassotjänster eller uthyrning av förvaringsutrymmen.

Med *värdepappershandel* förstås

1. omsättning och förmedling av aktier, andra andelar och fordringar, oavsett om de representeras av värdepapper eller inte, och
2. förvaltning av värdepappersfond enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.

Undantag för försäkringstjänster

10 § Från skatteplikt undantas omsättning av försäkringstjänster.

Med *jorsäkringstjänster* förstås

1. tjänster vars tillhandahållande utgör försäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen (1982:713), enligt lagen (1989:1079) om livförsäkringar med anknytning till värdepappersfonder, enligt lagen (1950:272) om rätt för utländska försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse i Sverige eller enligt lagen (1993:1302) om utländska EES-försäkringsgivares verksamhet i Sverige, och
2. tjänster som tillhandahålls av försäkringsmäklare eller andra förmedlare av försäkringar och som avser försäkringar.

Undantag inom kulturområdet

11 § Från skatteplikt undantas följande slag av omsättning och, där så anges, införsel:

1. upplåtelse eller överlåtelse av rättigheter som omfattas av 1, 4 eller 5 § lagen (1960: 729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk, dock inte när det är fråga om fotografier, reklamalster, system och program för automatisk databehandling eller film, videogram eller annan jämförlig upptagning som avser information,
2. omsättning och införsel av sådana alster av bildkonst som avses i 1 § nämnda lag, vilka ägs av upphovsmannen eller dennes dödsbo och vilka inte utgör fotografiska verk,
3. en utövande konstnärs framförande av ett litterärt eller konstnärligt verk samt upplåtelse eller överlåtelse av rättighet till ljud- eller bildupptagning av ett sådant framförande,
4. tillhandahållande av konserter, cirkus-, biograf-, teater-, opera- och balettföreställningar samt andra jämförliga föreställningar,
5. i biblioteksverksamhet: tillhandahållande av böcker, tidskrifter, tidningar, ljud- och bildupptagningar, reproduktioner av bildkonst samt bibliografiska upplysningar,
6. i arkivverksamhet: förvaring och tillhandahållande av arkivhandlingar och uppgifter ur sådana handlingar,
7. i museiverksamhet: anordnande av utställningar för allmänheten och tillhandahållande av föremål för utställningar, och
8. framställning, kopiering eller annan efterbehandling av kinematografisk film som avser annat än reklam eller information.

12 § Från skatteplikt undantas omsättning och införsel av allmänna nyhetstidningar.

Med allmänna nyhetstidningar förstås sådana publikationer av dagspresskaraktär som normalt utkommer med minst ett nummer varje vecka.

13 § Från skatteplikt undantas omsättning av periodiska medlemsblad eller periodiska personaltidningar när en sådan publikation tillhandahålls någon gratis eller mot ersättning tillhandahålls utgivaren, medlemmar eller anställda. Även införsel av en sådan publikation är undantagen från skatteplikt, om publikationen förs in till landet för att tillhandahållas på något av dessa sätt.

14 § Från skatteplikt undantas omsättning och införsel av periodiska organisationstidskrifter.

Med en organisationstidskrift förstås en publikation

— som inte är en allmän nyhetstidning, ett medlemsblad eller en personaltidning, och

— som väsentligen framstår som ett organ för en eller flera sammanslutningar med det huvudsakliga syftet att verka för ett religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, miljövårdande, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda funktionshinderade eller arbetshandikappade medlemmar.

Som sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för ett idrottsligt ändamål räknas endast sammanslutningar som är anslutna till Sveriges riksidrottsförbund eller Svenska korporationsidrottsförbundet eller som är representerade i Sveriges olympiska kommitté. Som sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för ett försvarsfrämjande ändamål räknas endast sådan sammanslutning som enligt därom gällande föreskrifter erhåller statligt stöd till sin verksamhet.

15 § Från skatteplikt undantas, utöver vad som följer av 12 — 14 §§, införsel av utländska periodiska publikationer, när de förs in i landet för att av utgivaren tillhandahållas prenumeranter här i landet med eller utan någons förmedling.

16 § En publikation som anges i 13 — 15 §§ anses som periodisk endast om den enligt utgivningsplanen utkommer med normalt minst fyra nummer om året.

17 § Undantagen i 12 — 15 §§ omfattar även radio- och kassettidningar.

18 § Från skatteplikt undantas omsättning av program och kataloger för egen verksamhet som inte i sig medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9 — 13 §§.

19 § Från skatteplikt undantas omsättning av tjänster som avser

1. införande eller ackquisition av annonser i periodiska medlemsblad, personaltidningar och organisationstidskrifter som anges i 13 och 14 §§, och

2. framställning av sådana publikationer eller tjänster som tillhandahålls av framställaren i samband med denna framställning såsom distribution av upplagan.

Från skatteplikt undantas även tjänster som avser införande av annonser i sådana publikationer som anges i 18 §.

20 § Från skatteplikt undantas omsättning i verksamhet för produktion och utsändning av radio- och televisionsprogram, om verksamheten huvudsakligen finansieras genom statsanslag.

Undantag för fartyg och luftfartyg

21 § Från skatteplikt undantas omsättning och införsel av

1. skepp för yrkesmässig sjöfart eller yrkesmässigt fiske,
2. fartyg för bogsering eller bärgning,
3. luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran,
4. tjänster som avser sådana fartyg eller luftfartyg, och
5. delar, tillbehör eller utrustning till sådana fartyg eller luftfartyg, när

varan

— säljs eller hyrs ut till den som äger fartyget eller luftfartyget eller den som varaktigt nyttjar fartyget eller luftfartyget enligt avtal med ägaren, eller

— förs in till landet för ägarens eller nyttjanderättshavarens räkning.

Undantaget för skepp för yrkesmässigt fiske gäller alla skepp, som säljs eller införs för sådant fiske, oavsett om skeppet är särskilt anordnat för detta ändamål eller inte.

Undantaget gäller inte för skepp, som är sådana farkoster för vilka förflyttningen är av underordnad betydelse i förhållande till huvuduppgiften. Undantaget gäller inte heller omsättning eller införsel av flodsprutor, pontonkranar, flytdockor och andra farkoster som hänför sig till tulltaxenummer 89.05 och som inte är bärgningsfartyg.

Med yrkesmässig sjöfart avses även transport med skepp av eget gods. Med skepp för yrkesmässig sjöfart jämföras luftkuddefarkoster för yrkesmässig person- eller godsbefordran.

22 § Från skatteplikt undantas omsättning som avser överlåtelse eller upplåtelse till Svenska Sällskapet för Räddning af Skeppsbrutne av fartyg för livräddning samt delar, tillbehör, utrustning och bränsle till ett sådant fartyg. Undantaget omfattar även underhåll, reparation och andra tjänster som avser ett fartyg av angivet slag som ägs av eller har upplåtits till sällskapet eller delar, tillbehör eller utrustning till ett sådant fartyg. Undantag gäller också införsel till Svenska Sällskapet för Räddning af Skeppsbrutne av fartyg och andra varor som nu nämnts.

Undantag för vissa andra varor och tjänster

23 § Från skatteplikt undantas omsättning av följande slag av varor och tjänster samt införsel av sådana varor:

1. sedlar och mynt som är eller har varit gällande betalningsmedel, dock inte guldmünt präglade 1967 eller senare som omsätts efter sitt metallvärde,

2. läkemedel som lämnas ut enligt recept eller säljs till sjukhus eller förs in i landet i anslutning till sådan utlämning eller försäljning,
3. modersmjölk, blod eller organ från människor,
4. flygbensin och flygfotogen,
5. lotterier, inräknat vadhållning och andra former av spel,
6. tjänster som avser gravöppning eller gravskötsel när tjänsten tillhandahålls av huvudmannen för en allmän begravningsplats, och
7. frimärken, dock inte när de omsätts eller förs in i landet i särskilda förpackningar som är avsedda för butiksförsäljning.

Undantag för överlåtelse av vissa tillgångar

24 § Från skatteplikt undantas överlåtelse av andra tillgångar än omsättningstillgångar, om

1. den som överlåter tillgången kan visa att han varken har haft någon rätt till avdrag för eller återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§ av ingående skatt vid förvärvet av tillgången eller vid mera betydande förvärv av varor eller tjänster som tillförts tillgången, eller
2. överföring av tillgången från en verksamhet till en annan verksamhet har medfört skattskyldighet enligt 2 kap. 2 § 3.

Vid tillämpning av första stycket anses som omsättningstillgångar inte tillgångar som är avsedda att förbrukas i en verksamhet.

Undantaget från skatteplikt enligt denna paragraf omfattar inte försäkringsföretags överlåtelse av tillgångar som övertagits i samband med skadereglering och inte heller finansieringsföretags överlåtelse av tillgångar som företaget har återtagit med stöd av ett av företaget övertaget köpeavtal.

Undantag för överlåtelse av verksamhet

25 § Från skatteplikt undantas omsättning av tillgångar i en verksamhet, när en sådan tillgång överläts i samband med att verksamheten överläts eller när en sådan tillgång överläts i samband med fusion eller liknande förfarande, allt under förutsättning att förvärvaren skulle vara berättigad till avdrag för skatten eller återbetalning av skatten enligt 10 kap. 9 — 13 §§.

Undantag för viss omsättning från utländska företagare

26 § Från skatteplikt undantas sådan omsättning av tjänster som annars medför skattskyldighet för förvärvaren enligt 1 kap. 2 § första stycket 2, om

1. förvärvaren är staten eller en kommun,
2. förvärvaren skulle ha haft rätt till avdrag eller återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§ motsvarande hela den ingående skatten om tjänsten förvärvats vid omsättning i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs här i landet, eller
3. förvärvaren inte gör sitt förvärv i en yrkesmässig verksamhet och hans sammanlagda beskattningsunderlag för sådana förvärv uppgår till högst 30000 kronor för beskattningsåret.

Undantag för uttag av varor och tjänster

27 § Från skatteplikt undantas uttag

1. enligt 2 kap. 2 § då den skattskyldige tar i anspråk en vara för

representation eller liknande ändamål, under förutsättning att den skattskyldige har rätt till avdrag för utgifterna för ändamålet enligt punkt 1 tredje stycket av anvisningarna till 20 § kommunalskattelagen (1928: 370), och

2. enligt 2 kap. 2 § 1 om den skattskyldige tillgodogör sig bränsle från en fastighet som är taxerad som lantbruksenhet för uppvärmning av den egna privatbostaden på fastigheten.

28 § Från skatteplikt undantas uttag enligt 2 kap. 5 § första stycket 3 då den skattskyldige avhjälpes en skada som han i sin verksamhet vållat någon annan.

29 § Från skatteplikt undantas statens och kommunernas uttag av varor och tjänster för eget behov.

Undantaget omfattar inte en kommuns uttag av tjänster när det gäller arbeten på stadigvarande bostad i sådana fall som avses i 2 kap. 8 §.

Undantag för viss införsel

30 § Från skatteplikt undantas sådan införsel som medför frihet från skatt enligt lagen (1987:1066) om frihet från skatt eller avgift vid införsel.

31 § Från skatteplikt undantas införsel av

1. trycksaker som är tullfria enligt tulltaxelagen (1987:1068), om de förs in i landet som gåva eller annars utan ersättning,

2. exponerade eller framkallade mikrofilmer, om de förs in i landet på sätt som anges under 1,

3. spritdrycker, vin, starköl eller tobaksvaror, om de förs in i landet i den ordning som avses i 18 § 4, 6 eller 7 lagen (1977:293) om handel med drycker eller i 1 § andra stycket lagen (1961:394) om tobaksskatt, och

4. värme, kyla och elektrisk kraft.

4 kap. Yrkesmässig verksamhet

Vad som är yrkesmässig verksamhet

1 § En verksamhet är yrkesmässig, om den

1. utgör näringsverksamhet enligt 21 § kommunalskattelagen (1928:370), eller

2. bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under beskattningsåret överstiger 30000 kronor.

2 § Även om en arbetsgivares verksamhet i övrigt inte medför vare sig skattskyldighet eller rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9—13 §§, räknas till yrkesmässig verksamhet som medför skattskyldighet sådana serveringstjänster som består av tillhandahållande av kost åt personalen, om marknadsvärdet av tjänsterna för beskattningsåret överstiger 30000 kronor.

3 § En verksamhet är yrkesmässig även till den del den innefattar

1. en sådan upplåtelse av avverkningsrätt eller avyttring av skogspro-

dukt för vilken ersättningen på grund av 25 § 2 mom. tredje stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt utgör skattepliktigt intäkt av kapital,

2. försäljning av en vara från en fastighet som är privatbostadsfastighet enligt 5§ kommunalskattelagen (1928:370) eller för vilken inkomsten beskattas enligt 2 § 7 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller upplåtelse av en avverkningsrätt eller rätt att ta jord, sten eller annan naturprodukt från sådana fastigheter, eller

3. utyrning i fall som avses i 9 kap. 1 § av en sådan fastighet som anges i 2.

I de fall som avses i första stycket 2 och 3 anses den där nämnda verksamheten som yrkesmässig endast om ersättningen för omsättningen under beskattningsåret överstiger 30000 kronor.

4 § När en verksamhet bedrivs i enkelt bolag eller under samäganderätt, tillämpas beloppsgränserna i 1 - 3 §§ på hela verksamheten och inte på varje enskild delägars andel.

Förutsättningarna för att en yrkesmässig verksamhet skall anses bedriven i Sverige

5 § En yrkesmässig verksamhet skall anses bedriven här i landet om den utövas av någon som inte är utländsk företagare.

En yrkesmässig verksamhet som utövas av en utländsk företagare skall anses bedriven här i landet när företagaren är skattskyldig för inkomst av verksamheten enligt 6 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. När sådan skattskyldighet inte föreligger skall en utländsk företagares verksamhet anses bedriven här i landet endast till den del den innefattar att han inom landet

1. omsätter varor som han lagt i lager här i landet,

2. omsätter varor som han förvärvat inom eller infört i landet för leverans efter montering, installation eller någon annan tjänst, eller

3. omsätter någon annan tjänst än en sådan som anges i 5 kap. 4 eller 7§.

Särskilt om viss offentlig verksamhet

6 § Statens, ett statligt affärsverks eller en kommuns omsättning av varor eller tjänster mot ersättning utgör yrkesmässig verksamhet oavsett om den bedrivs med vinstsyfte eller inte.

7 § En omsättning som avses i 6 § utgör dock inte yrkesmässig verksamhet, om omsättningen

1. ingår som ett led i myndighetsutövning, eller

2. avser bevis, protokoll eller motsvarande avseende myndighetsutövning.

Omhändertagande och förstöring av avfall och föroreningar samt avloppsrening är att anse som yrkesmässig verksamhet även i sådana fall som avses i första stycket, under förutsättning att åtgärderna utförs mot ersättning.

Ideella föreningars verksamhet

8 § Som yrkesmässig verksamhet räknas inte en verksamhet som bedrivs

av en ideell förening, när inkomsten av verksamheten utgör sådan inkomst av näringsverksamhet för vilken föreningen är inkallad från skattskyldighet enligt 7 § 5 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt.

5 kap. Omsättningsland

1 § I 2 — 8 §§ finns bestämmelser om i vilka fall en omsättning skall anses som en omsättning inom landet. All annan omsättning anses som omsättning utomlands.

I 9 — 11 §§ finns bestämmelser om i vilka fall en omsättning som enligt någon av 2-8 §§ anses som en omsättning inom landet ändå skall anses som en omsättning utomlands.

Omsättning på fartyg eller luftfartyg i utrikes trafik räknas aldrig som omsättning inom landet.

Omsättning inom landet

Omsättning av varor

2 § En vara som enligt avtalet mellan säljare och köpare skall transporteras till köparen är omsatt inom landet om

1. varan finns här i landet då säljaren, köparen eller någon annan påbörjar transporten till köparen, eller
2. varan inte finns här i landet då transporten påbörjas men införs i landet av säljaren för att levereras här och omsättningen ingår i en yrkesmässig verksamhet som säljaren bedriver här i landet.

3 § I annat fall än som avses i 2 § är varan omsatt inom landet om den finns här då den tas om hand av köparen.

Omsättning av tjänster

4 § Tjänster som avser en fastighet är omsatta inom landet, om fastigheten är belägen i Sverige.

Förmedling av en tjänst som avser en viss fastighet skall anses som en tjänst som avser fastigheten.

5 § En transporttjänst är omsatt inom landet, om den utförs i Sverige. En transporttjänst som utförs i Sverige och i något annat land skall dock anses i sin helhet omsatt utomlands, om transporten sker direkt till eller från utlandet.

Befordran av brev till utlandet i postverksamhet som avses i 3 § postlagen (1993:1684) skall anses som en omsättning inom landet.

Förmedling av en transporttjänst enligt första eller andra stycket är omsatt inom landet, om transporttjänsten är omsatt inom landet.

6 § Tjänster är omsatta inom landet om de utförs i Sverige och avser:

1. kulturella aktiviteter, artistiska framträdanden, idrott, underhållning, undervisning, vetenskap och liknande verksamhet, däri inbegripen verksamhet som arrangör och andra med en i denna punkt angiven verksamhet förbundna åtgärder,

2. omhändertagande, lastning och lossning av gods och andra liknande åtgärder som vidtas som ett led i en godstransport,

3. värdering av varor som är lös egendom, och
4. arbeten på varor som avses i 3, däri inbegripet kontroll eller analys av sådana varor.

Förmedling av sådana tjänster som avses i första stycket omfattas av bestämmelserna i 8 §.

7 § Tjänster som anges i tredje stycket är omsatta inom landet, om förvärvaren av en sådan tjänst har ett fast driftställe eller motsvarande i Sverige och tjänsten tillhandahålls detta driftställe. Om tjänsten inte tillhandahålls något fast driftställe eller motsvarande i Sverige eller utomlands, är tjänsten omsatt inom landet om förvärvaren har fast adress eller normalt uppehåller sig i Sverige.

Om en sådan tjänst som anges i tredje stycket utnyttjas eller på annat sätt tillgodogörs uteslutande i Sverige, skall den anses omsatt inom landet även om den inte är det enligt första stycket. Om tjänsten tillgodogörs uteslutande utomlands, skall den inte anses omsatt inom landet även om den är det enligt första stycket.

Första och andra styckena gäller

1. överlåtelse eller upplåtelse av upphovsrätter, patenträttigheter, licensrättigheter, varumärkesrättigheter och liknande rättigheter,
2. reklam- och annonseringstjänster,
3. konsulttjänster, produktutveckling, projektering, ritning, konstruktion, juristtjänster, revisorstjänster, skrivtjänster, översättningstjänster och liknande tjänster,
4. automatisk databehandling samt utarbetande av system eller program för automatisk databehandling,
5. tillhandahållande av information,
6. bank- och finansieringstjänster utom uthyrning av förvaringsutrymmen,
7. uthyrning av arbetskraft,
8. uthyrning av andra varor som är lös egendom än transportmedel eller transporthjälpmedel,
9. förpliktelser att helt eller delvis avstå från att utnyttja en sådan rättighet som anges i 1 eller från att utöva en viss verksamhet, och
10. sådan förmedling som görs för någon annans räkning i hans namn, om förmedlingen avser sådana tjänster som anges i denna paragraf.

8 § Andra tjänster än sådana som anges i 4—7 §§ är omsatta inom landet, om de tillhandahålls från ett fast driftställe eller motsvarande i Sverige. I det fall en sådan tjänst inte tillhandahålls från något fast driftställe eller motsvarande i Sverige eller utomlands, är den omsatt inom landet om den som tillhandahåller tjänsten har fast adress eller normalt uppehåller sig i Sverige.

Om en uthyrningstjänst som avser transportmedel eller transporthjälpmedel utnyttjas eller på annat sätt tillgodogörs uteslutande i Sverige, skall den anses omsatt inom landet även om den inte är det enligt första stycket. Om uthyrningstjänsten tillgodogörs uteslutande utanför landet, skall den inte anses omsatt inom landet även om den är det enligt första stycket.

Omsättning av varor

9 § En omsättning enligt 2 eller 3 § av en vara anses som omsättning utomlands, om

1. säljaren levererar varan utomlands,
2. direkt utförelse av varan ur landet ombesörjs av en speditör eller fraktförare,
3. en utländsk företagare förvärvar varan för sin verksamhet i utlandet och hämtar den här i landet för direkt utförelse,
4. varan levereras i en frihamn och varan inte är avsedd att användas i frihamnen,
5. varan levereras till ett fartyg eller ett luftfartyg i utrikes trafik eller för bruk eller omsättning på ett sådant fartyg eller luftfartyg,
6. varan levereras för försäljning i exportbutik enligt 46 § andra stycket tullagen (1987:1065),
7. varan är en personbil eller motorcykel som vid leveransen är införd i exportvagnförteckning, eller
8. varan levereras för en sådan utländsk företagares räkning som inte är skattskyldig för omsättningen och leveransen görs inom ramen för ett garantiåtagande som företagen gjort.

Om en vara levereras för försäljning från kiosk eller liknande försäljningsställe ombord på fartyg på linjer mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge och leveransen görs i en frihamn eller till fartyget, gäller första stycket endast om varan består av spritdrycker, vin, starköl, öl, tobaksvaror, parfym, kosmetiska preparat, toalettmiddel eller choklad- och konfektyrvaror.

10 § En omsättning enligt 2 eller 3 § av en vara anses som omsättning utomlands, även i andra fall än som avses i 9 §, om

1. säljaren här i landet mot en ersättning om minst 1 000 kronor, efter avdrag för skatt enligt denna lag som hänförelse sig till ersättningen, levererar en vara eller en grupp av varor, som normalt utgör en helhet, till en fysisk person som är bosatt i Danmark, Finland eller Norge, under förutsättning att säljaren kan visa att köparen i nära anslutning till leveransen har fört in varan eller varorna till något av dessa länder och därvid enligt tullräkning eller liknande handling betalat skatt motsvarande skatt enligt denna lag eller någon motsvarande allmän omsättningsskatt, eller
2. säljaren här i landet levererar varor till en fysisk person som är bosatt utomlands i ett annat land än som anges i 1, under förutsättning att säljaren kan visa att köparen i nära anslutning till leveransen har medfört varorna vid utresa ur Sverige eller vid inresa till något annat land.

Omsättning av tjänster

11 § En omsättning enligt någon av 4 — 8 §§ av tjänster anses som omsättning utomlands då det är fråga om:

1. tjänster som avser fartyg eller luftfartyg i utrikes trafik, inräknat upplåtelse av hamnar eller flygplatser, eller tjänster som avser utrustning eller andra varor för användning på sådana fartyg eller luftfartyg,

2. lastning, lossning eller andra tjänster i hamn- eller flygplatsverksamhet, om tjänsterna avser varor från eller till utlandet,

3. alla tjänster som avser varor utom uthyrning, om varorna förts in i landet endast för tjänsten i fråga för att därefter föras ut ur landet,

4. reparation av varor åt en utländsk företagare, som inte är skattskyldig för omsättningen, och reparationen görs inom ramen för garantiåtaganden som denne gjort,

5. upplåtelse för trafik av bro eller tunnel mellan Sverige och ett annat land, och

6. förmedling av varor eller tjänster när omsättningen av dessa anses som en omsättning utomlands antingen enligt 1 § första stycket eller enligt förevarande paragraf eller någon av 9 och 10 §§.

6 kap. Skattskyldighet i särskilda fall

1 § För omsättning i den verksamhet som ett handelsbolag bedriver är bolaget skattskyldigt.

2 § En delägare i ett enkelt bolag eller i ett partrederi är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget eller rederiet. Efter ansökan av samtliga delägare kan skattemyndigheten besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall anses som skattskyldig för bolagets eller rederiets hela skattepliktiga omsättning.

3 § Om en skattskyldig har försatts i konkurs, är konkursboet skattskyldigt för omsättning i verksamheten efter konkursbeslutet.

4 § Om en skattskyldig har avlidit, är dödsboet skattskyldigt för omsättning i verksamheten efter dödsfallet.

5 § 19 kap. 2 § finns särskilda bestämmelser om skattskyldighet för fastighetsägare som blivit skattskyldig för fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse till följd av beslut enligt 9 kap. 1 § första stycket och som därefter överlåter fastigheten.

6 § För omsättning i den verksamhet som bedrivs av ett statligt affärsverk är verket skattskyldigt.

7 § Om någon i eget namn förmedlar en vara eller en tjänst för annans räkning och uppbär likviden för varan eller tjänsten skall vid bedömning av skattskyldigheten för omsättningen av varan eller tjänsten denna anses omsatt såväl av honom som av hans huvudman.

8 § Vad som sägs om skattskyldighet i 7 § skall vid ett producentföretags försäljning av en vara eller en tjänst på auktion gälla producentföretaget och producenten.

Med producentföretag förstås ett företag som har bildats av producenter för avsättning av deras produktion eller som har tillkommit i detta syfte.

7 kap. Skattesats och beskattningsunderlag

Skattesatsen

1 § Skatt enligt denna lag tas ut med 25 procent av beskattningsunderlaget om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Skatten tas ut med 21 procent av beskattningsunderlaget för

1. serveringstjänster,
2. omsättning och införsel av sådana livsmedel och livsmedelstillsatser som avses i 1 § livsmedelslagen (1971:511) med undantag för
 - a) vatten från vattenverk,
 - b) spritdrycker, vin och starköl som tillhandahålls av det detaljhandelsbolag som avses i 15 § andra stycket lagen (1977:293) om handel med drycker, och
 - c) tobaksvaror.

Skatten tas ut med 12 procent av beskattningsunderlaget för

1. rumsuthyrning i hotellrörelse eller liknande verksamhet samt upplåtelse av campingplatser och motsvarande i campingverksamhet,
2. personbefordran utom sådan befordran där resemomentet är av underordnad betydelse,
3. transport i skidliftar, och
4. sådan befordran av brev i postverksamhet som avses i 3 § postlagen (1993:1684).

Beskattningsunderlaget vid omsättning

2 § Vid omsättning som anges i 3 och 4 §§ beräknas beskattningsunderlaget med utgångspunkt i det i nämnda paragrafer angivna värdet. Beskattningsunderlaget utgörs av detta värde minskat med

1. 20 procent när skattesatsen enligt 1 § är 25 procent,
2. 17,36 procent när skattesatsen är 21 procent, och
3. 10,71 procent när skattesatsen är 12 procent.

Vid omsättning enligt 1 kap. 1 § första stycket 2 utgörs dock beskattningsunderlaget av det i 3 § angivna värdet utan sådan minskning som anges i första stycket.

3 § Det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet utgörs, vid annan omsättning än uttag, av ersättningen och, vid uttag i andra fall än som anges i 4 §, av marknadsvärdet.

Med ersättning förstås det pris som följer av avtalet om varan eller tjänsten. Med marknadsvärde förstås det pris som den skattskyldige skulle ha kunnat betinga sig vid en försäljning under jämförliga omständigheter. I priset inbegrips värdet av bytesvara, kompensation för skatter och avgifter och alla andra tillägg till priset utom ränta.

4 § Vid uttag i form av användande av personbil för privat bruk enligt 2 kap. 6 § 2 utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet av det värde som enligt 5 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare har bestämts i fråga om tillhandahållandet av bilförmåner åt anställda. När det gäller den skattskyldiges eget nyttjande får skattemyndigheten på ansökan bestämma det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet enligt de grunder som anges i 5 § lagen om

uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. Detsamma gäller i fråga om delägare i handelsbolag.

5 § Vid uttag av sådana tjänster gällande fastigheter som avses i 2 kap. 7 eller 8 § utgörs beskattningsunderlaget av

1. de nedlagda kostnaderna,

2. beräknad ränta på kapital, annat än lånat, som är nedlagt i sådant varulager eller sådana andra tillgångar än omsättningstillgångar som används för tjänsterna, samt

3. värdet av arbete som den skattskyldige personligen utfört.

Vid uttag av tjänster som avses i 2 kap. 8 § utgörs beskattningsunderlaget, om den skattskyldige begär det, i stället av lönekostnaderna, inräknat skatter och avgifter som grundas på dessa kostnader.

Vid uttag för försäljning från kiosk eller liknande försäljningsställe ombord på fartyg på linjer mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge av andra varor än sådana som uppräknas i 5 kap. 9 § andra stycket utgörs beskattningsunderlaget av inköpsvärdet.

6 § Om den skattskyldige i efterhand lämnar sådana bonus, rabatter eller andra nedsättningar av priset som inte är beroende av att betalning görs inom en viss tid, får han minska beskattningsunderlaget med beloppet av den lämnade prisnedsättningen.

Om en vara återtas med stöd av förbehåll om återtaganderätt enligt konsumentkreditlagen (1992:830) eller lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl., får säljaren minska beskattningsunderlaget med vad han vid avräkning med köparen tillgodoräknar köparen för den återtagna varans värde. Denna rätt gäller dock endast om han kan visa att köparen helt saknat rätt till avdrag för eller återbetalning enligt 10 kap. 9 - 13 §§ av den ingående skatt som hänför sig till dennes förvärv av varan.

Om en förlust uppkommer på den skattskyldiges fordran som avser ersättning för en vara eller en tjänst (kundförlust), får han minska beskattningsunderlaget med beloppet av förlusten.

I 13 kap. finns bestämmelser om hur minskningen av beskattningsunderlaget skall redovisas av den skattskyldige.

7 § När en omsättning endast delvis medför skattskyldighet och beskattningsunderlaget för den del av omsättningen som medför skattskyldighet inte kan fastställas, skall beskattningsunderlaget bestämmas genom uppdelning efter skälig grund.

Första stycket har motsvarande tillämpning i fråga om uppdelning av beskattningsunderlaget när skatt enligt denna lag tas ut med olika procent-satser.

Beskattningsunderlaget vid införsel

8 § Beskattningsunderlaget vid införsel av varor utgörs, om inget annat anges i 9 §, av varans värde, bestämt enligt tredje stycket, med tillägg av tull och andra statliga skatter eller avgifter, utom skatt enligt denna lag, som tas ut av tullverket med anledning av införseln. Sådant tillägg skall inte göras i fall då tullen, skatterna eller avgifterna ingår i varans värde.

I beskattningsunderlaget skall även ingå sådana kostnader som skall ingå i varans tullvärde.

Varans värde utgörs av ersättning för varan om inte ersättningens storlek påverkats av villkor, inskränkningar eller annat liknande förhållande. I ett sådant fall utgörs varans värde av den ersättning som skulle ha lämnats för en identisk vara eller i brist på en identisk vara en liknande vara eller i brist på en liknande vara med utgångspunkt i försäljningspriset i Sverige eller om den skattskyldige begär det, med ledning av ett beräknat produktionsvärde. Kan varans värde inte bestämmas på annat sätt får det bestämmas med ledning av ett beräknat produktionsvärde eller i sista hand efter skälig grund.

9 § Vid införsel och återinförsel i sådana fall som avses i föreskrifter om tullfrihet eller tullnedsättning som är meddelade med stöd av 15 § lagen (1987:1069) om tullfrihet m.m. utgörs beskattningsunderlaget

1. om varan har reparerats utomlands: av ersättningen för reparationen samt tull och andra statliga skatter eller avgifter, utom skatt enligt denna lag, som tas ut med anledning av införseln,

2. om varan på annat sätt har bearbetats utomlands och skatt enligt denna lag har tagits ut i Sverige vid den skattskyldiges förvärv eller tidigare införsel av varan: av beskattningsunderlaget enligt 8 § minskat med beskattningsunderlaget för skatten vid förvärvet eller den tidigare införseln,

3. om varan har tillverkats utomlands helt eller delvis av material för vilket skatt enligt denna lag tagits ut i Sverige vid den skattskyldiges förvärv eller tidigare införsel av materialet: av beskattningsunderlaget enligt 8 § minskat med beskattningsunderlaget för den tidigare uttagna skatten, och

4. om varan har tillverkats utomlands med användning av konstruktionsarbete eller någon annan liknande prestation som utförts i Sverige: av beskattningsunderlaget enligt 8 § minskat med värdet av sådant arbete eller sådan prestation om det ingår i underlaget.

8 kap. Avdrag för ingående skatt

1 § Avdrag för ingående skatt får göras enligt bestämmelserna i detta kapitel.

I 9 kap. 3 § finns särskilda bestämmelser om avdrag för ingående skatt som hänförs till förvärv i verksamheter som avser vissa fastighetsupplåtelse.

2 § Ingående skatt utgörs av beloppet av den skatt enligt denna lag som hänförs till ersättning för

1. förvärv av varor eller tjänster, om omsättningen medfört skattskyldighet för den från vilken varorna eller tjänsterna förvärvats,

2. förvärv inom landet av varor, om överlåtelsen av varorna är skattepliktig men överlåtaren ändå inte är skattskyldig för överlåtelsen,

3. förvärv inom landet av tillgångar från någon som inte är skattskyldig för överlåtelsen, om överlåtelsen annars skulle ha varit skattepliktig men undantagits från skatteplikt enligt 3 kap. 24 §,

4. förvärv inom landet av tjänster, om förvärvet har medfört skattskyldighet för förvärvaren enligt 1 kap. 2 § första stycket 2.

Ingående skatt utgörs också av skatt enligt denna lag som hänför sig till

1. förvärv enligt 4 § första stycket 4 eller 9 kap. 3 § första stycket 2 och andra stycket, eller
2. införsel av varor till landet.

3 § Den som bedriver en verksamhet som medför skattskyldighet får göra avdrag för den ingående skatt som hänför sig till förvärv eller **införsel** i verksamheten.

Den skattskyldiges avdragsrätt omfattar även ingående skatt som **hänför** sig till förvärv eller införsel för avhjälpande av skador som **uppstått** i verksamheten även då den som vållat skadan eller en försäkringsgivare står för kostnaden för förvärvet eller införseln.

4 § Den som bedriver en verksamhet som medför skattskyldighet får också göra avdrag

1. om den skattskyldige från någon annan skattskyldig eller någon som har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§ har övertagit verksamheten eller en del av den: för den ingående skatt som hänför sig till den tidigare ägarens förvärv för verksamheten, om den tidigare ägaren inte har gjort avdrag för eller fått återbetalning av den ingående skatten men skulle ha varit berättigad till sådant avdrag eller sådan återbetalning om han hade fortsatt att driva verksamheten,

2. om den skattskyldige är delägare i en samfällighet för vattenreglering, väghållning eller liknande ändamål och den fastighet som ingår i samfälligheten används i den verksamhet som medför skattskyldighet: för den ingående skatt som hänför sig till samfällighetens förvärv, dock endast till **den** del som svarar mot hans andel i samfälligheten,

3. om den skattskyldige vid leverans av en vara till honom har betalat skatt vid varans införsel utan att han varit skattskyldig för införseln eller han har betalat ersättning för denna skatt till den som haft sådan skattskyldigheter: för den skatt som tullmyndigheten tagit ut, dock endast under förutsättning att leverantören inte är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 1 eller 2 och den skattskyldige skulle ha haft avdragsrätt om han själv hade varit skattskyldig för införseln,

4. om den skattskyldige köper en fastighet och fastigheten i säljarens byggnadsrörelse har tillförts tjänster, vilkas tillförande utgör skattepliktiga uttag enligt 2 kap. 7 §, utan att fastigheten därefter har tagits i bruk av säljaren: för den utgående skatt som säljaren har redovisat eller skall redovisa för uttagen, eller

5. om den skattskyldige är ett företag som ingår i en koncern och tillhandahålls en tjänst av ett företag som ingår i samma koncern utan att det senare företaget är skattskyldigt eller har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9-13 §§: för den ingående skatt som hänför sig till det sistnämnda företagets förvärv eller införsel för tillhandahållande av tjänsten, dock endast om det skattskyldiga företaget hade haft avdragsrätt vid ett sådant förvärv eller en sådan införsel.

Vid tillämpningen av första stycket 5 skall endast moderföretag och helägda dotterbolag anses ingå i samma koncern. Moderföretaget kan vara

ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller en svensk ömsesidig skadeförsäkringsanstalt. Som helägt dotterbolag räknas svenskt aktiebolag i vilket moderföretaget äger mer än nio tiondelar av aktierna. Då ett eller flera helägda dotterbolag i sin tur äger mer än nio tiondelar av aktierna i ett annat svenskt bolag, räknas även det bolaget som helägt dotterbolag.

5 § Rätt till avdrag för ingående skatt föreligger endast om den kan styrkas enligt vad som föreskrivs i 17 — 19 §§.

Den ingående skattens storlek

6 § Den ingående skatten uppgår till samma belopp som den utgående skatten hos den som är skattskyldig för omsättningen eller införseln.

I 13 kap. 26 § finns bestämmelser om återförande av sådan ingående skatt som hänför sig till ett förvärv för vilket en skattskyldig har fått prisnedsättning efter det att han gjort avdrag för skatten.

7 § Om ingen är skattskyldig för utgående skatt för den omsättning genom vilken ett förvärv av varor har gjorts, uppgår den ingående skatten

1. vid andra förvärv än sådana som anges i 2 och 3: till 20 procent av ersättningen,
2. vid förvärv av sådana varor för vilka skattesatsen är den som anges i 7 kap. 1 § andra stycket: till 17, 36 procent av ersättningen, och
3. vid fastighetsförvärv enligt 4 § första stycket 4: till den där angivna utgående skatten hos säljaren.

Begränsningar av avdragsrätten

8 § Staten har inte någon avdragsrätt för ingående skatt.

9 § Avdrag får inte göras för sådan ingående skatt som hänför sig till

1. stadigvarande bostad om inte annat följer av 10 §,
2. utgifter för representation och liknande ändamål för vilka den skattskyldige inte har rätt att göra avdrag vid inkomsttaxeringen enligt punkt 1 tredje stycket av anvisningarna till 20 § kommunalskattelagen (1928:370),
3. förvärv av varor för försäljning från fartyg i de fall som avses i 5 kap. 9 § andra stycket, eller
4. kostnader vid uttag av tjänst där beskattningsunderlaget beräknats enligt 7 kap. 5 § andra stycket.

10 § Avdragsförbudet i 9 § 1 gäller inte om den ingående skatten hänför sig till förvärv eller införsel för utförande av sådana tjänster som avses i 2 kap. 7 eller 8 § och för vilka uttagsbeskattnings skall ske med stöd av bestämmelserna i 2 kap. Avdrag får också göras för ingående skatt som hänför sig till ett jordbruksarrende även till den del arrendet omfattar bostad.

115 § och 16 § första stycket 2 finns särskilda begränsningar av rätten till avdrag för ingående skatt som hänför sig till förvärv eller hyra av personbilar eller motorcyklar.

11 § Ett finansieringsföretag som har övertagit en säljares rätt enligt ett köpeavtal får göra avdrag för den ingående skatt som hänför sig till värdet av en vara som med stöd av köpeavtalet återtas av finansieringsföretaget. Detta gäller dock endast om företaget kan visa att köparen helt saknat rätt till avdrag för ingående skatt och inte heller haft rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9- 13 §§ av någon del av sådan skatt.

12 § Avdrag får inte göras för ingående skatt enligt 2 § första stycket 2 och 3 vid förvärv av

1. varor som helt eller till en väsentlig del består av guld, silver eller platina, om ersättningen vid förvärvet av varan understiger 175 procent av metallvärdet på dagen för förvärvet av guld, silvret eller platinan i varan, eller

2. skrot, avfall eller någon annan liknande vara som innehåller guld, silver eller platina.

Uppdelning av den ingående skatten i vissa fall

13 § I de fall den ingående skatten endast delvis avser förvärv eller införsel som medför avdragsrätt eller avser förvärv eller införsel som görs gemensamt för flera verksamheter, av vilka någon inte medför skattskyldighet, eller görs för en verksamhet som endast delvis medför skattskyldighet får avdrag göras endast för skatten på den del av ersättningen eller inköpsvärdet som hänför sig till den del av förvärvet eller införseln som medför avdragsrätt respektive hänför sig till verksamhet som medför skattskyldighet. Om denna del inte kan fastställas, får avdragsbeloppet i stället bestämmas genom uppdelning efter skälig grund.

Första stycket gäller inte om annat följer av 14 eller 16 §.

14 § Om den ingående skatten avser förvärv eller införsel för verksamhet som endast delvis medför skattskyldighet, får hela den ingående skatten för ett visst förvärv eller en viss införsel ändå dras av

1. om förvärvet eller införseln till mer än 95 procent görs för den del av verksamheten som medför skattskyldighet, eller

2. om skatten för förvärvet eller införseln inte överstiger 1000 kronor och mer än 95 procent av omsättningen i verksamheten medför skattskyldighet.

Om den ingående skatten avser förvärv eller införsel för en verksamhet som medför både skattskyldighet och återbetalningsrätt enligt 10 kap. 9 — 13 §§ eller för både en verksamhet som medför skattskyldighet och en annan verksamhet som medför sådan återbetalningsrätt, behöver någon uppdelning av den ingående skatten enligt 13 § inte göras.

Personbilar och motorcyklar

15 § När personbilar eller motorcyklar förvärvas eller förhys för andra ändamål än persontransporter i yrkesmässig trafik enligt yrkestrafiklagen (1988:263) eller återförsäljning eller uthyrning får avdrag inte göras för ingående skatt som hänför sig till

1. förvärv av fordonet, eller

2. förhyrning av fordonet om det i endast ringa omfattning används i den verksamhet som medför skattskyldighet.

16 § En skattskyldig som använder en personbil eller motorcykel i en verksamhet som medför skattskyldighet får dra av

1. ingående skatt som hänför sig till driftkostnader för sådan användning, utan någon begränsning på grund av att fordonet endast delvis används i verksamheten, och

2. hälften av den ingående skatt som hänför sig till förhyrning av fordonet för sådan användning, utan någon begränsning på grund av att fordonet endast delvis används i verksamheten.

Första stycket 1 gäller endast om fordonet tillhör inventarierna i verksamheten eller har förhyrts för användning i denna. Första stycket 2 gäller inte om fordonet har förhyrts för persontransporter i yrkesmässig trafik eller uthyrning eller om den ingående skatten omfattas av avdragsförbudet i 15 §2.

Hur rätten till avdrag skall styrkas

17 § Vid förvärv från någon som är skattskyldig skall avdragsrätten styrkas genom faktura eller jämförlig handling som avses i 11 kap.

Första stycket gäller inte om förvärvet har gjorts vid omsättning i detaljhandel, verksamhet som avser person- eller godsbefordran eller annan verksamhet inom vilken ersättningen kvitteras på jämförligt sätt. Undantaget gäller dock endast om ersättningen understiger 200 kronor.

18 § Vid förvärv från någon som inte är skattskyldig skall avdragsrätten styrkas genom faktura eller jämförlig handling som innehåller uppgift om säljarens person- eller organisationsnummer eller, om något sådant nummer inte finns, en likvärdig uppgift.

19 § Vid förvärv av en fastighet skall den ingående skatten enligt 4 § första stycket 4 styrkas genom en av säljaren utfärdad faktura eller jämförlig handling som visar skattens storlek.

9 kap. Särskilt om vissa fastighetsupplåtelse

1 § Skyldigheten att betala skatt enligt 1 kap. 1 § första stycket 1 för sådan skattepliktig fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse som anges i 3 kap. 3 § andra stycket gäller endast om skattemyndigheten på fastighetsägarens begäran har beslutat om detta.

I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om denna skattskyldighet och om avdragsrätt för en ny ägare till fastigheten.

I detta kapitel förstås med

— skattskyldig fastighetsägare: den som är skattskyldig till följd av beslut enligt första stycket, och

— fastighet: sådan fastighet eller del därav som är föremål för uthyrning eller annan upplåtelse, för vilken fastighetsägaren är skattskyldig till följd av beslut enligt första stycket.

Skattskyldigheten vid överlåtelse

2 § En skattskyldig fastighetsägare som överlåter en fastighet skall, om han fortsätter uthyrningen eller upplåtelsen av fastigheten efter försäljningen, vara skattskyldig för denna verksamhet till dess den nye ägaren tillträder fastigheten.

Avdrag för ingående skatt

3 § En skattskyldig fastighetsägare har rätt att göra avdrag för ingående skatt enligt bestämmelserna i 8 kap. Han får dessutom göra avdrag

1. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket han har utfört eller låtit utföra ny-, till- eller ombyggnad av fastigheten: för den ingående skatt som hänför sig till byggnadsarbetena till den del dessa avser lokaler som omfattas av beslutet, och

2. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från det att han köpt fastigheten: för den ingående skatt som den tidigare ägaren har gjort avdrag för men som återförts enligt 5 § på grund av fastighetsförsäljningen under förutsättning att den tidigare ägaren har betalat in den återförda ingående skatten till staten.

Avdragsrätt enligt första stycket 2 har även den som bedriver verksamhet som medför skattskyldighet på annan grund än beslut enligt 1 §. Motsvarande gäller i fråga om rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§.

Hur rätten till avdrag skall styrkas

4 § 18 kap. 17 § finns bestämmelser om hur en skattskyldig fastighetsägare skall styrka sin avdragsrätt vid förvärv enligt 3 § första stycket 1. Rätt till avdrag enligt 3 § första stycket 2 och andra stycket har den som yrkar avdrag endast om han kan styrka sin rätt genom ett av den tidigare ägaren utfärdat intyg om storleken av den ingående skatt som denne återfört på grund av fastighetsförsäljningen och betalat in till staten. Den tidigare ägaren är skyldig att utfärda ett sådant intyg, om köparen begär det.

Återföring av skatt

5 § En skattskyldig fastighetsägare skall återföra sådan ingående skatt som han har gjort avdrag för, om han inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skattemyndigheten fattat beslut om skattskyldighet för honom

1. överlåter fastigheten genom köp, byte eller därmed jämförlig rättshandling,

2. hyr ut eller upplåter fastigheten under omständigheter som medför att skattepliktig fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse som anges i 3 kap. 3 § andra stycket inte längre föreligger, eller

3. tar i anspråk fastigheten för egen användning i en verksamhet som inte medför skattskyldighet eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11 eller 12 §.

Avser en åtgärd enligt första stycket endast en del av fastigheten skall återföringen göras med en däremot svarande del av det avdragna beloppet.

Den omständigheten att till följd av lagändring skattskyldighet eller rätt till återbetalning inte längre föreligger skall inte medföra återföring enligt första stycket 2.

6 § En skattskyldig fastighetsägare skall återföra hälften av vad som skulle ha återförts enligt 5 §, om vad som där sägs har inträffat sedan tre men inte sex år har förflutit från utgången av det kalenderår under vilket skattemyndigheten beslutat om skattskyldighet.

7 § Om en fastighet övergår från en skattskyldig fastighetsägare till någon annan på annat sätt än som anges i 5 § första stycket 1 inträder förvärvaren på tillträdesdagen i den tidigare ägarens ställe vad gäller rättigheter och skyldigheter enligt denna lag.

8 § Om återföring enligt 5 eller 6 § finns ytterligare bestämmelser i 13 kap. 28 §.

10 kap. Rätt för vissa icke skattskyldiga till återbetalning av ingående skatt **Återbetalning till utländska företagare**

Rätten till återbetalning

1 § En utländsk företagare, som inte är skattskyldig enligt denna lag, har på ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt under förutsättning att

1. den ingående skatten avser förvärv eller införsel för verksamhet som han bedriver utomlands,
2. verksamheten skulle ha medfört skattskyldighet eller rätt enligt 11 eller 12 § till återbetalning om den bedrivits här i landet, och
3. den ingående skatten i så fall skulle ha varit avdragsgill eller skulle ha medfört rätt till återbetalning enligt 13 §.

2 § En utländsk företagare som förmedlar en vara eller en tjänst för en uppdragsgivares räkning har rätt till återbetalning av ingående skatt avseende förvärv eller införsel av den förmedlade varan eller tjänsten endast i det fall uppdragsgivaren skulle ha haft denna rätt om han förvärvat varan eller tjänsten direkt.

Ingående skatt som avser förvärv eller införsel av en vara ger inte rätt till återbetalning, om varan förvärvas eller förs in för att inom landet levereras till en köpare.

Ingående skatt som avses i 8 kap. 2 § första stycket 2 och 3 ger inte rätt till återbetalning.

3 § Rätten till återbetalning inträder när en vara har levererats till den som har rätt till återbetalning eller har förts in i landet eller när en tjänst har tillhandahållits den som har rätt till återbetalning.

Minimibelopp

4 § Om en ansökan avser ett helt kalenderår eller återstoden av det har den skattskyldige rätt till återbetalning endast om beloppet uppgår till minst 200 kronor.

I annat fall har den skattskyldige rätt till återbetalning endast om beloppet uppgår till minst 1 500 kronor.

Återbetalning till andra än utländska företagare

Hjälporganisationer och utländska beskickningar

5 § Ingående skatt som hänför sig till varor som förvärvats eller förts in för att föras ut ur landet och användas för en verksamhet som bedrivs utomlands skall på ansökan återbetalas, om verksamheten bedrivs för

Föreningarnas eller något dess fackorgans räkning eller om förvärvet eller införseln gjorts av en riksomfattande hjälporganisation.

6 § Utländska beskickningar, lönade konsulat i Sverige eller sådana internationella organisationer, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, har på ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av

1. varor som är avsedda för inredning eller utrustning av en sådan byggnad som är avsedd för förvärvaren,
2. inventarier eller trycksaker för den verksamhet som utövas av förvärvaren,
3. tillbehör eller utrustning till motorfordon, som ägs av förvärvaren,
4. tjänster på en sådan fastighet som är avsedd för förvärvaren samt på sådana varor och motorfordon som anges i 1 - 3,
5. teletjänster, vatten, elektrisk kraft, avloppsrening eller sophämtning för en fastighet som är avsedd för förvärvaren, och
6. sådana bränslen som beskattas enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt eller lagen (1990:582) om koldioxidskatt.

7 § Medlemmar av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och lönade konsulter vid utländska konsulat i Sverige har, under förutsättning att de inte är svenska medborgare eller stadigvarande bosatta här i landet, på ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av

1. radiomottagare, televisionsapparater, skivspelare, bandspelare, förstärkare och högtalare,
2. kameror, objektiv till kameror, projektorer och annan utrustning för film- eller bildåtergivning,
3. hushållsmaskiner och liknande varor, såsom diskmaskiner, kylskåp, tvättmaskiner, manglar och dammsugare,
4. skrivmaskiner, räknemaskiner och utrustning med liknande användning,
5. möbler, belysningsarmaturer, inredningstextilier, mattor, pianon och flyglar,
6. tillbehör eller utrustning till sådana varor som anges i 1 — 5 eller till motorfordon,
7. tjänster på sådana varor som anges i 1 — 6 eller på motorfordon,
8. tjänster på en fastighet i samband med inmontering av sådana varor som anges i 3, och
9. sådana bränslen som avses i 6 § 6.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till sådana förvärv som anges i första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

8 § Ingående skatt som avses i 8 kap. 2 § första stycket 2 och 3 ger inte rätt till någon återbetalning enligt 5 — 7 §§.

Rätt till återbetalning enligt 7 § första stycket 1 — 8 föreligger endast när

fråga är om förvärv för personligt bruk och den sammanlagda ersättningen enligt faktura eller jämförlig handling uppgår till minst 1 000 kronor.

Nystartade verksamheter

9 § När det finns särskilda skäl kan skattemyndigheten efter ansökan besluta att den som har påbörjat en verksamhet skall ha rätt till återbetalning av ingående skatt i verksamheten innan sådan omsättning förekommit som avses i 1 kap. 1 § eller i 11 eller 12 §.

Kommuner

10 § En kommun har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken kommunen saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att skatten hänför sig till en verksamhet som inte alls eller endast delvis medför skattskyldighet.

Ingående skatt som avses i 8 kap. 2 § första stycket 2 och 3 ger inte rätt till återbetalning.

Viss omsättning som är undantagen från skatteplikt

11 § Den som i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs här i landet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken han saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 12 §, 19 § första stycket 2, 21 §, 22 § eller 23 § 2 eller 4.

Export

12 § Den som omsätter varor eller tjänster genom export har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken han saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen sker utomlands. Rätten till återbetalning gäller under förutsättning att omsättningen är skattepliktig eller undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 12 §, 19 § första stycket 2, 21 § eller 23 § 2 eller 4.

Rätt till återbetalning av ingående skatt föreligger inte om skatten hänför sig till förvärv av varor som anges i tredje stycket och förvärvaren omsätter varorna genom export utan att han kan visa att varorna före exporten innehafts endast av skattskyldiga eller andra återbetalningsberättigade än exportören. Om varorna omsätts efter en redovisningsperiod då avdrag gjorts, skall den återbetalningsberättigade återföra den avdragna ingående skatten enligt bestämmelserna i 13 kap. 27 §.

Andra stycket gäller

1. varor som helt eller till väsentlig del består av guld, silver eller platina men som inte omfattas av avdragsförbudet i 8 kap. 12 §,
2. naturpärlor samt naturliga och syntetiska ädelstenar,
3. varor som helt eller till väsentlig del består av koppar, mässing, tenn, brons eller nysilver,
4. andra vapen än sådana skjutvapen som omfattas av vapenlagen (1973:1176),
5. alster av bildkonst,
6. konstalster av glas, porslin eller annan keramik,
7. möbler, och
8. fartyg eller luftfartyg.

Gemensamma bestämmelser för återbetalningsrätt enligt 9—12 §§

13 § Rätten till återbetalning av ingående skatt enligt 9 — 12 §§ omfattar endast sådan skatt som skulle ha varit avdragsgill om verksamheten hade medfört skattskyldighet och, i fall som avses i 9 §, omsättning hade förekommit.

Vad som föreskrivs i 2 och 6 kap. i fråga om den som är skattskyldig gäller också för den som har rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 9 — 12 §§.

14 § Rätten till återbetalning enligt 9 — 12 §§ skall styrkas på det sätt som i 8 kap. 17 — 19 §§ föreskrivs om styrkande av rätt till avdrag för ingående skatt.

ANDRA AVDELNINGEN**Fakturering och redovisning samt förfarandebestämmelser****11 kap. Faktureringskyldighet**

1 § I detta kapitel föreskrivs om skyldigheten att vid omsättning av varor eller tjänster utfärda och lämna uppgifter i faktura eller jämförlig handling.

I 9 kap. 4 § finns särskilda bestämmelser om att den som överlåter en fastighet i vissa fall är skyldig att utfärda intyg om sin återförda och inbetalda ingående skatt.

Faktureringsskyldighet för vissa skattskyldiga

2 § Den som är skattskyldig för annan omsättning av varor eller tjänster än förvärv enligt 1 kap. 1 § första stycket 2 skall, om inget annat följer av 3 eller 4 §, utfärda faktura eller jämförlig handling för

1. varje omsättning som medför skattskyldighet och som görs mot ersättning,
2. förskotts- eller a conto-betalningar som avser sådana omsättningar, och
3. sådan omsättning av en fastighet som medför avdragsrätt för köparen enligt 8 kap. 4 § första stycket 4.

3 § För att den skattskyldige skall vara skyldig att utfärda faktura eller jämförlig handling enligt 2 § vid omsättning i sådan verksamhet som avses i 8 kap. 17 § andra stycket krävs att den som förvärvar varan eller tjänsten begär det och att ersättningen inte understiger 200 kronor.

En begäran av den som förvärvar fastigheten krävs också för att den skattskyldige skall vara skyldig att utfärda faktura eller jämförlig handling vid sådan omsättning av en fastighet som anges i 2 § 3.

4 § Skyldigheten att utfärda faktura eller jämförlig handling enligt 2 § gäller inte vid

1. omsättning för vilken avräkning mellan köparen och säljaren görs genom en avräkningsnota som upprättas av köparen, och
2. sådana förskotts- eller a conto-betalningar som avses i 13 kap. 14 § första stycket.

Fakturans innehåll

5 § En faktura eller jämförlig handling skall i de fall som anges i 2 § 1 eller 2 innehålla uppgift om

1. ersättningen,
2. skattens belopp,
3. utställarens och mottagarens namn och adress eller någon annan uppgift genom vilken de kan identifieras,
4. transaktionens art,
5. platsen för varans mottagande,
6. den skattskyldiges registreringsnummer enligt 14 kap. 24 § eller, då den skattskyldige inte är registrerad, hans person- eller organisationsnummer om det finns ett sådant och annars en likvärdig uppgift, och
7. övrigt som kan ha betydelse för bedömningen av skattskyldigheten och mottagarens avdragsrätt eller rätt till återbetalning.

En faktura eller jämförlig handling som utfärdas enligt 2 § 3 skall innehålla uppgift om den utgående skatt som säljaren har redovisat eller skall redovisa för gjorda skattepliktiga uttag av tjänster på fastigheten. Handlingen skall dessutom innehålla de uppgifter som anges i första stycket 3, 4, 6 och 7.

Köparens uppgifter i avräkningsnotor

6 § Om en köpare utfärdar en avräkningsnota och säljaren enligt 4 § 1 därför inte är skyldig att utfärda faktura eller jämförlig handling, skall köparens avräkningsnota innehålla de uppgifter som anges i 5 § första stycket.

När det finns särskilda skäl får skattemyndigheten medge att en sådan nummeruppgift som anges i 5 § första stycket 6 utelämnas.

Icke skattskyldigas uppgifter

7 § Den som överlåter en vara utan att bli skattskyldig för överlåtelsen skall, på begäran av en förvärvare som är skattskyldig eller berättigad till återbetalning av skatt enligt 10 kap. 9—13 §§, i faktura eller jämförlig handling ange sitt person- eller organisationsnummer eller, om ett sådant nummer saknas, en likvärdig uppgift.

Kreditnotor

8 § Om en skattskyldig lämnar sådana nedsättningar av priset som avses i 7 kap. 6 § första stycket skall han utfärda en kreditnota eller jämförlig handling.

Handlingen skall innehålla uppgift om

1. ersättningen enligt utfärdad faktura eller jämförlig handling och nedsättningen av ersättningen,
2. skatten enligt fakturan eller jämförlig handling och minskningen av skatten, och
3. övrigt som kan ha betydelse för bedömningen av de frågor som anges i 5 § första stycket 7.

Även i fall av kundkreditering av annat slag än som avses i första stycket skall den skattskyldige utfärda en sådan handling som anges i nämnda stycke.

12 kap. Beslutande myndighet m.m.

1 § Beskattningsbeslut och andra beslut i beskattningsärenden meddelas, om inte annat anges i andra-fjärde styckena eller i 2 §, av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han inte är registrerad, av den skattemyndighet som enligt 14 kap. 23 § är behörig att besluta om registrering.

Bestämmelserna i 2 kap. 2§ tredje stycket taxeringslagen (1990:324) gäller även beskattningsärenden enligt denna lag.

Om ett beskattningsärende har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen skall avgöras i en skattenämnd och det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang, får även beskattningsärendet avgöras i skattenämnden.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 17 kap. 2, 5 och 6 §§. I förekommande fall tar verket över den befogenhet som annars tillkommer skattemyndigheten.

2 § Skattemyndigheten i Kopparbergs län prövar frågor om återbetalning enligt 10 kap. 1-8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 §. I fråga om återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§ tillämpas 1 § första stycket.

Av 14 kap. 28 § följer att bestämmelserna om beslutande myndighet i 2 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) är tillämpliga i de fall den skattskyldige enligt 14 kap. 3 § skall redovisa skatt enligt denna lag i en allmän självdeklaration.

3 § Bestämmelserna i detta kapitel och bestämmelserna om skatt i 13—22 kap. gäller i tillämpliga delar också för ränta, dröjsmålsavgift och skattetillägg om inte något annat anges.

13 kap. Redovisning av skatt*Allmänna bestämmelser*

1 § Den som är skattskyldig enligt denna lag skall redovisa utgående och ingående skatt (redovisningsskyldighet). Den som är skattskyldig för införsel av varor skall dock redovisa den utgående skatten för införseln i den ordning som gäller för tull.

I 14 kap. finns bestämmelser om skyldigheten att lämna deklaration och om deklaraionsförfarandet.

2 § Redovisningen skall göras för varje verksamhet för sig. En kommun skall i redovisningshänseende anses bedriva en enda verksamhet. Skattemyndigheten kan besluta om undantag från dessa bestämmelser.

3 § Redovisningen skall göras löpande för bestämda tidsperioder (redovisningsperioder). I 14 kap. 8-10 och 30 §§ anges vilka tidsperioder som utgör redovisningsperioder.

4 § För varje redovisningsperiod skall anges den utgående och ingående skatt som är hänförlig till perioden.

5 § Om en verksamhet avvecklas skall redovisningen fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

Redovisning av utgående skatt

6 § Om inget annat följer av 7- 15 §§, skall utgående skatt redovisas för den redovisningsperiod under vilken

1. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 1 omsätter en vara eller en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört omsättningen,

2. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 2 är skattskyldig för förvärv av en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört förvärvet, eller

3. den som anges i 1 eller 2 har tagit emot eller lämnat förskotts- eller a conto-betalning.

7 § Om den skattskyldige varken är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141), skall den utgående skatten redovisas för den redovisningsperiod under vilken skattskyldigheten har inträtt.

8 § Om den skattskyldige bokför obetalda fakturor i förteckningar som förs löpande men som inte avslutas på ett sådant sätt att de utgör ett tillräckligt underlag för redovisning av utgående skatt enligt 6 §, får skattemyndigheten medge att han får redovisa den utgående skatten för andra fordringar än sådana som anges i 9 § först för den redovisningsperiod under vilken beskattningsåret går ut. Redovisningen skall dock alltid göras senast för den redovisningsperiod under vilken betalning flyter in eller fordringen diskonteras eller överlåts.

9 § Om den utgående skatten för fordringar avser varor som den skattskyldige har sålt med förbehåll om återtaganderätt enligt lagen (1978: 599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m. fl., skall säljaren alltid redovisa den utgående skatten för den redovisningsperiod då fakturan eller motsvarande handling enligt god redovisningssed har utfärdats eller borde ha utfärdats.

10 § Om en skattskyldig som har försatts i konkurs inte för en tidigare redovisningsperiod har varit skyldig att redovisa den utgående skatt som hänför sig till omsättning för vilken skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet, skall han redovisa skatten för den redovisningsperiod under vilken konkursbeslutet meddelats.

Om den utgående skatten ändras efter konkursbeslutet till följd av nedsättning av priset, återtagande av en vara eller kundförlust tillämpas 24 och 25 §§.

11 § Om en skattskyldig har överlåtit sin verksamhet eller en del därav till någon annan, skall han redovisa utgående skatt, som hänför sig till omsättning för vilken skattskyldighet har inträtt före övertagandet, för den redovisningsperiod under vilken övertagandet har ägt rum, om han inte har varit skyldig att redovisa skatten för en tidigare redovisningsperiod.

Om den utgående skatten ändras efter övertagandet till följd av nedsättning av priset, återtagande av en vara eller kundförlust, tillämpas 24 och 25 §§.

12 § Vid uttag av en tjänst som har tillhandahållits under en tid som sträcker sig över mer än en redovisningsperiod skall till varje redovisningsperiod hänföras den del av tjänsten som har tillhandahållits under perioden, om inte annat framgår av 13 eller 14 §.

13 § Om den som bedriver byggnadsrörelse som avses i kommunal-skattelagen (1928: 370) genom uttag tar i anspråk en tjänst som till större delen avser ny-, till- eller ombyggnad av en egen fastighet, skall han redovisa sådan utgående skatt som hänför sig till uttaget senast för den redovisningsperiod som infaller två månader efter det att fastigheten eller den del av fastigheten som uttaget avser har kunnat tas i bruk.

14 § Om den som utför byggnads- eller anläggningsentreprenad har fått betalning i förskott eller a conto, behöver han redovisa den utgående skatten på denna först för den redovisningsperiod som infaller två månader efter det att slutbesiktning eller någon annan jämförlig åtgärd vidtagits. Motsvarande gäller vid betalning i förskott eller a conto för leverans av varor enligt avtal som avser byggnads- eller anläggningsentreprenad. Om den skattskyldige utfärdar en sådan faktura eller jämförlig handling som avses i 11 kap. tidigare än han behöver enligt första eller andra meningen, skall skatten dock redovisas enligt vad som gäller för annan utgående skatt än sådan som hänför sig till förskotts- eller a conto-betalning.

Vad som sagts i första stycket gäller inte om skatten med tillämpning av bestämmelserna i 10 eller 11 § skall redovisas tidigare.

15 § Om den skattskyldige tar ut en tjänst genom att enligt 2 kap. 5 § första stycket 2 eller 3 eller 6 § 2 själv använda eller låta någon annan använda en personbil eller en motorcykel, får redovisningen av den utgående skatten för uttaget anstå till dess redovisning skall lämnas för den sista redovisningsperioden under det kalenderår då bilen eller motorcykeln använts.

Redovisning av ingående skatt

16 § Om inget annat följer av 17 — 23 §§, skall ingående skatt dras av för den redovisningsperiod under vilken

1. den som förvärvar en vara eller en tjänst eller för in en vara till landet enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört förvärvet eller införseln, eller

2. den som förvärvar en vara eller en tjänst har lämnat förskotts- eller a conto-betalning.

17 § Om den skattskyldige varken är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruks-bokföringslagen (1979:141), skall den ingående skatten redovisas för den redovisningsperiod under vilken varan har levererats till den skattskyldige eller tjänsten har tillhandahållits honom.

18 § Om den skattskyldige har medgett senareläggning av redovisning-
en av utgående skatt enligt 8 §, får avdrag för ingående skatt för andra
förvärv än sådana som avses i 19 eller 22 § göras först för den redovis-
ningsperiod under vilken beskattningsåret går ut eller under vilken betal-
ning dessförinnan har gjorts.

19 § Om en vara har förvärvats genom kreditköp med förbehåll från
säljaren om återtaganderätt enligt lagen (1978:599) om avbetalningsköp
mellan näringsidkare m. fl., får den ingående skatten alltid dras av för den
redovisningsperiod under vilken en faktura eller motsvarande handling
tagits emot.

20 § I fråga om sådan förskotts- eller a conto-betalning som avses i 14 §
får den ingående skatten dras av först efter det att sådan faktura eller
jämförlig handling som avses i 11 kap. har tagits emot och betalning
erlagts.

21 § Om den skattskyldige har försatts i konkurs, skall han senast för
den redovisningsperiod som löpte när konkursbeslutet meddelades göra
avdrag för ingående skatt som hänför sig till förvärv, införsel eller för-
skotts- eller a conto-betalning under tiden innan han försattes i konkurs.

22 § Vid ett förvärv av avverkningsrätt till skog skall, i de fall som avses
i 1 kap. 4 §, avdrag för ingående skatt göras för den redovisningsperiod
under vilken betalning görs.

23 § Avdrag för ingående skatt som hänför sig till införsel i fall då
tullräkning skall utfärdas får göras tidigast för den redovisningsperiod
under vilken den skattskyldige har tagit emot en av tullverket utfärdad
tullräkning.

Ändring av tidigare redovisad utgående eller ingående skatt

24 § Om utgående skatt har redovisats och beskattningsunderlaget för
den skatten därefter minskar på grund av nedsättning av priset, återtagan-
de av en vara eller kundförlust enligt 7 kap. 6 §, får den skattskyldige i den
ordning som gäller för hans redovisning av utgående skatt dra av ett
belopp motsvarande den del av den tidigare redovisade skatten som är
hänförlig till minskningen. Om en kundförlust har föranlett ett sådant
avdrag och betalning därefter inflyter, skall det avdragna beloppet i mot-
svarande mån redovisas på nytt.

Om en nedsättning av priset gjorts, en vara återtagits eller en kundför-
lust uppkommit efter det att någon har övertagit en verksamhet eller del
därav från den som redovisat den utgående skatten, är det dock övertaga-
ren som får göra det i första stycket angivna avdraget.

25 § Ändring enligt 24 § skall göras för den redovisningsperiod under
vilken nedsättningen av priset, återtagandet av varan eller kundförlusten
enligt god redovisningssed har bokförts eller borde ha bokförts.

Om den som har redovisat den utgående skatten försatts i konkurs innan
en nedsättning av priset gjorts, en vara återtagits eller en kundförlust

uppkommit, skall han dock alltid göra ändringen för den redovisningsperiod under vilken konkursbeslutet meddelats.

Avdrag för nedsättning av priset skall grundas på en kreditnota eller någon jämförlig handling enligt 11 kap. 8 §.

26 § Om den skattskyldige, sedan han fått avdrag för ingående skatt, har tagit emot en kreditnota eller någon jämförlig handling enligt 11 kap. 8 § som gäller denna skatt, skall han i den ordning som gäller för hans redovisning av ingående skatt återföra den avdragna skatten med det belopp som motsvarar den del av den tidigare redovisade skatten som varit hänförlig till nedsättningen av priset.

Om den skattskyldige har överlåtit sin verksamhet eller del av denna efter det att han gjort avdraget för ingående skatt, skall vad som sägs i första stycket om återföring av den skatten gälla den som får tillgodogöra sig den prisnedsättning som föranleder återföringen.

27 § Återföring av skatt i de fall som avses i 10 kap. 12 § skall göras i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning av ingående skatt. Återföringen skall göras med det belopp som motsvarar den del av den tidigare redovisade skatten som varit hänförlig till hans förvärv av de exporterade varorna. Återföringen skall göras för den redovisningsperiod under vilken varorna har exporterats.

28 § Återföring av skatt i fall som avses i 9 kap. 5 eller 6 § skall göras för den redovisningsperiod under vilken de återföringsgrundande händelserna har inträffat.

14 kap. Registrering och deklaration

Vem som skall registreras

1 § Den som är skattskyldig enligt denna lag skall registreras, om

1. han bedriver en verksamhet i vilken beskattningsunderlagen för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 200000 kronor,

2. han inte är skyldig att lämna allmän självdeklaration enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller

3. han är en sådan skattskyldig som enligt 22 kap. 6 § skall företrädas av en representant här i landet.

Skattemyndigheten kan besluta om registrering av en skattskyldig även i andra fall än de som nämnts i första stycket, om det finns särskilda skäl för detta.

I 19 kap. 13 § finns bestämmelser om registrering i samband med återbetalning av mervärdesskatt till icke skattskyldiga.

Skyldighet att anmäla sig för registrering

2 § Den som skall registreras enligt 1 § första stycket är skyldig att anmäla sig för registrering hos skattemyndigheten. I 19—27 §§ finns bestämmelser om förfarandet.

Särskild deklaration eller allmän självdeklaration

3 § En skattskyldig som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering skall redovisa skatten i en särskild deklaration. Andra skattskyldiga skall redovisa skatten i en sådan allmän självdeklaration som anges i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Särskild deklaration

4 § Den särskilda deklarationen skall lämnas på heder och samvete på en blankett enligt formulär som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

5 § En deklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod.

6 § För varje verksamhet skall lämnas en deklaration, om inte flera verksamheter kan redovisas tillsammans på grund av beslut enligt 13 kap. 2§.

7 § Skyldigheten att lämna deklaration kvarstår så länge den skattskyldige är registrerad.

Redovisningsperioder för särskilda deklarationer

8 § En redovisningsperiod omfattar två kalendermånader, om inget annat följer av 9 eller 10 §. Redovisningsperioderna är januari och februari, mars och april, maj och juni, juli och augusti, september och oktober samt november och december.

9 § Skattemyndigheten kan för en viss skattskyldig besluta att redovisningsperioden tills vidare skall vara en kalendermånad, om det kan antas att den ingående skatten regelmässigt kommer att överstiga den utgående skatten med minst 1 000 kronor varje månad. För en sådan skattskyldig som registrerats trots att beskattningsunderlagen för beskattningsåret inte beräknas sammanlagt överstiga 200000 kronor kan skattemyndigheten besluta att redovisningsperioden skall vara ett helt beskattningsår.

10 § Skattemyndigheten kan för en viss skattskyldig besluta att redovisningsperioder om en eller två månader får förkortas eller förlängas med ett mindre antal dagar, om den skattskyldige regelmässigt upprättar kortperiodiska bokslut.

Inlämnande av särskild deklaration

11 § Deklarationen skall lämnas in till skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han inte är registrerad, till den skattemyndighet hos vilken han är skyldig att anmäla sig för registrering.

12 § Deklarationen skall lämnas in senast den 5 i andra månaden efter utgången av den redovisningsperiod som deklarationen avser om inget annat följer av 13 §.

13 § En deklaration som avser ett helt kalenderår skall lämnas in senast den 5 april året därpå.

En deklaration för en redovisningsperiod som går till ända den 30 juni skall lämnas in senast den 20 augusti.

Anstånd med inlämnande av särskild deklaration

14 § Skattemyndigheten får medge den skattskyldige anstånd med att lämna deklaration, om han visar att han på grund av särskilda omständigheter inte kan lämna en deklaration inom den föreskrivna tiden.

Ansökan om anstånd skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den dag då deklarationen skulle ha lämnats.

Anståndet skall omprövas, om förutsättningarna för anståndet ändras innan anståndstiden har gått ut.

När en särskild deklaration skall anses inlämnad

15 § Om inbetalning av skatt görs enligt 16 kap. 3 §, skall deklarationen anses ha lämnats till skattemyndigheten den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar kommit in till Posten Aktiebolag eller, om staten har ingått avtal om förmedling av skatteinbetalningen med en bank, till banken.

Föreläggande att lämna in särskild deklaration

16 § Om den som är skyldig att lämna särskild deklaration inte gör det eller om en lämnad deklaration är ofullständig, får skattemyndigheten förelägga den deklarationsskyldige att fullgöra vad som brister. Förelägandet får förenas med vite.

Kontrollunderlag för särskild deklaration

17 § En deklarationsskyldig skall i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för fullgörandet av deklarationsskyldigheten, för kontroll av deklarationerna och för beskattningen. Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända.

Om skyldighet att föra räkenskaper finns särskilda bestämmelser.

Ställföreträdares skyldigheter

18 § Vad som i 4 kap. 2 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter föreskrivs om skyldigheten för ställföreträdare att lämna självdeklaration eller uppgifter gäller även i fråga om särskild deklaration för mervärdesskatt.

Förfarandet vid registrering

19 § En skattskyldig som är skyldig att anmäla sig för registrering skall anmäla sig hos den skattemyndighet som enligt 23 § skall besluta om registrering.

20 § Den skattskyldiges anmälan skall göras på en blankett enligt formulär som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Om någon driver flera verksamheter, skall en anmälan lämnas för varje särskild verksamhet.

21 § Om hinder inte föreligger skall anmälan göras senast två veckor innan den verksamhet som medför anmälningsplikt påbörjas eller övertas.

22 § Om ett förhållande som har tagits upp i en anmälningshandling har ändrats skall den skattskyldige underrätta skattemyndigheten om ändringen. Underrättelsen skall lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffat.

23 § Beslut i fråga om registrering fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun är belägen. Om den skattskyldige är en utländsk företagare som enligt 22 kap. 6 § skall företrädas av en representant här i landet, fattas dock beslutet av skattemyndigheten i det län där representantens hemortskommun är belägen. Om hemortskommun saknas, fattas beslutet av Skattemyndigheten i Stockholms län. Skattemyndigheten utfärdar ett särskilt bevis om beslutad registrering.

Med hemortskommun förstås den kommun som anges i 66 § kommunalskattelagen (1928:370) och 14 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

24 § Vid registreringen skall den registrerade tilldelas ett registreringsnummer.

25 § En registrering kvarstår till dess skattemyndigheten beslutar att den skall upphöra.

26 § Den som inte har anmält sig för registrering skall på begäran av skattemyndigheten lämna sådana uppgifter som behövs för att avgöra om han är registreringskyldig.

27 § Om någon inte gör anmälan enligt 2 § eller inte lämnar underrättelse enligt 22 § eller uppgift enligt 26 §, får skattemyndigheten vid vite förelägga honom att fullgöra sin skyldighet.

Allmän självdeklaration

28 § I fråga om förfarandet vid beskattningen av en sådan skattskyldig som enligt 3 § skall redovisa skatten i allmän självdeklaration gäller bestämmelserna i 29 och 30 §§ samt i lagen (1990: 325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, i taxeringslagen (1990:324) och i uppbördslagen (1953:272) i stället för bestämmelserna i 4-18 §§ och i 12 kap., 15-18 kap., 20 kap. samt 22 kap. 2-4 §§ och 7 §.

29 § Den skattskyldige skall i deklarationen redovisa varje verksamhet för sig, om inte flera verksamheter kan redovisas tillsammans på grund av beslut enligt 13 kap. 2 §.

30 § Redovisningsperioden för skatt som skall redovisas i allmän självdeklaration utgörs av det beskattningsår som den allmänna självdeklarationen avser när det gäller inkomstbeskattningen.

15 kap. Beskattningsbeslut

1 § Beskattningsbeslut är beslut enligt 2 §, beslut om omprövning enligt 3—18 §§ och beslut om skatteberäkning enligt 19 §. Som beskattningsbeslut anses också skattemyndighetens beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9-13 §§ och beslut i fråga om återföring enligt 9 kap. 5 eller 6 § eller 10 kap. 12 § andra stycket.

Genom beskattningsbeslut fastställs huruvida den som är skattskyldig skall betala in skatt eller huruvida överskjutande skatt skall återbetalas till honom och om storleken av det belopp som skall betalas eller återbetalas.

2 § Om den skattskyldige har lämnat en deklARATION inom den tid som anges i 14 kap. 12 eller 13 § eller inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklARATION, anses ett beslut ha fattats i enlighet med deklARATIONEN.

Om någon deklARATION inte har kommit in till skattemyndigheten inom den tid som anges i första stycket, anses skatten genom ett beslut ha bestämts till noll kronor. Kommer deklARATIONEN in till skattemyndigheten vid en senare tidpunkt anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med deklARATIONEN, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

Omprövning*Allmänna bestämmelser*

3 § Skattemyndigheten skall ompröva ett beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller rätten till återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§, om den skattskyldige begär det eller om det finns andra skäl. Att omprövning skall göras när den skattskyldige överklagat ett beskattningsbeslut framgår av 20 kap. 6 §.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

Om en fråga som avses i första stycket har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan i andra fall än som anges i 7 §.

Omprövning på begäran av den skattskyldige

4 § Om den skattskyldige vill begära omprövning, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Den skattskyldige får även efter den tid som anges i första stycket begära omprövning av ett beskattningsbeslut som är till hans nackdel, om han gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av denna tid fått kännedom om beslutet eller om en annan handling med uppgift om skattens storlek. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

5 § Ett ärende får prövas även om den skattskyldige har lämnat in sin skrivelse med begäran om omprövning till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol, under

förutsättning att skrivelsen har lämnats in inom den tid som anges i 4 §. Skrivelsen skall omedelbart sändas över till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten eller domstolen.

6 § En begäran om omprövning skall vara egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller hans ombud. Är den inte det får skattemyndigheten utfärda föreläggande om att den skall undertecknas. Föreläggandet skall innehålla en upplysning om att omprövning inte görs om begäran inte undertecknas.

7 § En fråga får omprövas på begäran av den skattskyldige fastän frågan har avgjorts av en länsrätt eller kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats efter beslutet.

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

8 § Om skattemyndigheten självmant omprövar ett beslut får ett omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter denna tid, om det föranleds av en skattemyndighets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod eller för någon annan skattskyldig.

9 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får inte meddelas senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut, utom i de fall som avses i andra stycket och i 11 §.

Om den skattskyldige inte har lämnat in en deklARATION i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till hans nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklARATIONEN kom in till skattemyndigheten, dock senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Efterbe skattning

10 § Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 9 § första stycket under de förutsättningar och på det sätt som anges i 11 - 14 §§ (efterbeskattning).

11 § Efterbeskattning får beslutas om den skattskyldige

1. i en deklARATION eller på annat sätt under förfarandet lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningen,

2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål om skatt enligt denna lag, eller

3. underlåtit att lämna en deklARATION eller en begärd uppgift

och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats.

Efterbeskattning får också beslutas

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas, och
2. när en ändring föranleds av ett beslut som anges i 8 § andra stycket.

12 § Efterbeskattning i andra fall än som avses i 11 § andra stycket 2 får beslutas endast om den avser belopp av någon betydelse. Efterbeskattning får inte beslutas om det med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterbeskattning som avser samma fråga.

13 § Skattemyndighetens beslut om efterbeskattning skall meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut, om inget annat anges i 14 §.

14 § Beslut om efterbeskattning enligt 11 § andra stycket 2 får meddelas även efter den tid som anges i 13 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller mål om skatt enligt denna lag får meddelas efter den tid som anges i 13 § men senast inom ett år efter utgången av den månad då skattemyndighetens eller domstolens beslut i ärendet eller målet har vunnit laga kraft.

15 § Om den skattskyldige har avlidit, får beslut om efterbeskattning inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter honom gavs in för registrering.

16 § Om den skattskyldige på det sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser hans skatt enligt denna lag eller om åtal har väckts mot honom för ett sådant brott, får ett beslut om efterbeskattning meddelas för den redovisningsperiod som brottet avser även efter utgången av den tid som anges i 13 §. Detsamma gäller om tiden för att döma den skattskyldige till påföljd för ett sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterbeskattning får i de fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 13 §.

Beslut om efterbeskattning enligt första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtagits. Beslut om efterbeskattning enligt andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då en åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtagits. Om den skattskyldige har avlidit, skall dock ett beslut om efterbeskattning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

17 § Beslut om efterbeskattning enligt 16 § första stycket skall, utom i de fall som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69), undanröjas av skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförläng-

ning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del.

18 § Vad som sägs i 16 och 17 §§ tillämpas också på en juridisk persons beskattning, om en åtgärd som avses i 16 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om något fall som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) föreligger beträffande honom.

Beslut om skatteberäkning

19 § Skattemyndigheten skall snarast efter det att en domstol meddelat beslut i ett mål om skatt enligt denna lag fatta det beslut om skatteberäkning som föranleds av domstolens beslut.

Gemensamma bestämmelser om beskattningsbeslut

20 § Beskattningsbeslut fattas för varje redovisningsperiod för sig. Om inget annat följer av 2 § skall ett beskattningsbeslut fattas med ledning av deklARATIONEN och andra tillgängliga handlingar. Om tillförlitlig ledning inte kan erhållas av handlingarna fattas beslutet efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som kommit fram i ärendet (skönsbeskattning).

21 § En sådan ändring av ett beskattningsbeslut som berör mer än en redovisningsperiod under beskattningsåret får hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. Detta gäller under förutsättning att den tid gått ut inom vilken deklARATIONEN för den sista redovisningsperioden under beskattningsåret skall lämnas enligt 14 kap. 12 eller 13 §.

16 kap. Betalning av skatt och återbetalning av skatt till skattskyldiga

Betalning

1 § Den skatt som skall betalas för en viss redovisningsperiod skall betalas senast den dag då deklARATIONEN senast skall lämnas enligt 14 kap. 12 eller 13 § eller, om anstånd medgetts enligt 14 kap. 14 §, senast den dag då deklARATIONEN senast skall lämnas enligt anståndsbeslutet.

2 § Skatt som har fastställts på något annat sätt än enligt 15 kap. 2 § skall dock betalas inom den tid som skattemyndigheten bestämmer. Med skatt likställs belopp som återbetalats till den skattskyldige med stöd av 8 § men som på grund av ett senare meddelat beskattningsbeslut skall betalas tillbaka till skattemyndigheten.

Skattemyndigheten kan besluta att betalningen av skatten får delas upp på högst tre betalningstillfällen, om det finns synnerliga skäl.

3 § Skatten skall betalas genom insättning på ett särskilt konto. Inbetalningen anses ha gjorts den dag inbetalningskort eller gireringshandling kommit in till Posten Aktiebolag eller, om staten har ingått avtal om förmedling av skatteinbetalningen med en bank, till banken.

4 § Om den skattskyldige för en och samma redovisningsperiod redovisar olika verksamheter var för sig, får överskjutande ingående skatt i en verksamhet kvittas mot utgående skatt i en annan verksamhet.

Om återbetalning av överskjutande ingående skatt som inte kunnat kvittas föreskrivs i 8 §.

Anstånd med betalning

5 § Skattemyndigheten får bevilja anstånd med betalningen av den skatt som skall betalas närmast efter det att ansökan om anstånd gjorts, om den skattskyldiges betalningsförmåga är nedsatt på grund av sjukdom eller något annat oförvällat förhållande och det finns synnerligen ömmande omständigheter. Anståndet får avse hela det belopp som skall betalas eller en del av detta. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgång- en av den månad under vilken skatten skulle ha betalats.

Frågan om anståndet skall omprövas om den skattskyldiges ekonomiska förhållanden har förbättrats väsentligt sedan ett anstånd beviljats.

6 § Skattemyndigheten får bevilja anstånd med att betala skatten, om den skattskyldige överklagat ett beskattningsbeslut eller om han begärt omprövning eller om det annars kan antas att skatten kommer att sättas ned. Bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272) gäller då.

Dröjsmålsavgift

7 § En avgift (dröjsmålsavgift) skall tas ut på

1. skatt som tagits upp i en deklaration men inte betalas inom den tid som anges i 1 §,

2. skatt som bestämts genom skönsbeskattning enligt 15 kap. 20 § i avsaknad av deklaration, och

3. skatt i övrigt som inte betalas inom den tid som har bestämts enligt 2 §.

Om anstånd med betalning av skatten beviljats enligt 5 eller 6 §, tas dröjsmålsavgiften ut endast på det belopp som inte har betalats senast vid anståndstidens utgång.

Dröjsmålsavgiften beräknas enligt 58 § 2—5 mom. uppbördslagen (1953:272). När dröjsmålsavgift tas ut enligt första stycket 2 anses att skatten skulle ha betalats inom den tid som anges i 1 §.

Skattemyndigheten får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldighet att betala dröjsmålsavgift om det finns särskilda skäl.

Återbetalning av skatt

8 § Skattemyndigheten återbetalar

1. överskjutande ingående skatt för en viss redovisningsperiod, om den ingående skatten inte redan har kvittats enligt 4 §,

2. vad en skattskyldig har betalat för en viss redovisningsperiod utöver den skatt som beslutats.

Om en skattskyldig får nedsättning i eller befrielse från skatt som han har betalat, återbetalar skattemyndigheten vad han betalat för mycket.

9 § Om den skattskyldige står i skuld för skatt enligt denna lag, har han vid återbetalning enligt 8 § rätt att få tillbaka bara vad som överstiger skulden samt ränta, dröjsmålsavgift och skattetillägg som är hänförliga till skulden. Detsamma gäller om den skattskyldige har en skuld som avser till betalning förfallen skatt enligt uppbördslagen (1953:272), skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, arbetsgivaravgift enligt lagen (1981:691) om socialavgifter eller avgift enligt lagen (1982:423) om allmän löneavgift. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också bestämmelser som begränsar rätten till återbetalning.

10 § En fordran på överskjutande ingående skatt eller ränta på sådan skatt får inte särskilt överlåtas eller utmätas.

11 § I övrigt gäller för återbetalning av skatt enligt denna lag uppbördslagens (1953:272) bestämmelser om restitution av skatt.

Ränta

12 § Ränta (respirränta) skall tas ut på den skatt som avses i 2 § om skatten inte bestämts genom skönsbeskattning enligt 15 kap. 20 § i avsaknad av deklaration. Räntan beräknas från den dag då skatten skulle ha betalats enligt 1 § till och med den dag skatten skall betalas enligt skattemyndighetens beslut. Ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalat skattebelopp, skall dock beräknas från utgången av den månad då beloppet återbetalades. Vid ränteberäkningen gäller bestämmelserna i 32 § uppbördslagen (1953:272).

13 § Den som fått anstånd enligt 6 § skall betala ränta (anståndsränta) för den del av anståndsbeloppet som skall betalas senast vid anståndstidens utgång. Vid ränteberäkningen gäller bestämmelserna i 49 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272).

14 § Skattemyndigheten får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldighet att betala ränta enligt 12 eller 13 § om det finns synnerliga skäl.

15 § Ränta (restitutionsränta) skall betalas på skatt som skall återbetalas enligt 8 § första stycket 1 och 2.

Räntan beräknas från utgången av den första månaden efter den då deklarationen för den redovisningsperiod skatten avser skall lämnas enligt 14 kap. 12 eller 13 §. Om deklarationen lämnats senare eller om betalning gjorts efter den tidpunkt som anges i 1 §, beräknas räntan från utgången av den första månaden efter den då deklarationen lämnats eller betalning gjorts. Räntan beräknas till och med den månad då beloppet återbetalas. Vid ränteberäkningen gäller 69 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272).

Om återbetalning gjorts med stöd av 22 kap. 9 § betalas inte ränta.

Indrivning av skatt

16 § Skatt som inte har betalats in i rätt tid skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utskönningsbalken ske.

Begäran om omprövning eller överklagande inverkar inte på skyldigheten att betala skatt.

17 § Om någon i egenskap av företrädare för en skattskyldig som är juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt inom den tid som anges i 1 och 5 §§, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skatten. Om företrädaren uppsåtligen eller av grov oaktsamhet lämnat uppgifter som föranlett att den skattskyldige tillgodoförts överskjutande ingående skatt enligt 8 § med för stort belopp, är han tillsammans med den skattskyldige skyldig att betala tillbaka beloppet.

Betalningsskyldighet som följer av första stycket får jämkas eller efterges om det finns särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den skattskyldiges betalningsskyldighet för skatten har fallit bort enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning göras i samma ordning som gäller för skatt.

Den som fullgjort betalningsskyldigheten för skatten enligt första stycket får söka beloppet åter av den skattskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller vid regressfordran enligt fjärde stycket.

17 kap. Skattekontroll

1 § Bestämmelserna i 3 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324) gäller också för uppgifter i deklarationer och andra handlingar som har lämnats till ledning för beskattningen enligt denna lag eller upprättats eller för granskning tagits om hand av en myndighet vid skattekontroll.

Dessa handlingar skall förvaras hos skattemyndigheten. Handlingarna skall förstöras sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut, om inte något annat föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

2 § Skattemyndigheten får förelägga den deklarationsskyldige att i den omfattning som anges i föreläggandet lämna de upplysningar som behövs för kontroll av deklarationen eller annars för beskattningen.

Skattemyndigheten får vidare förelägga den deklarationsskyldige att visa upp kontrakt, kontoutdrag, räkningar, kvitton eller liknande handlingar som behövs för kontroll av deklarationen.

Ett föreläggande får förenas med vite, om det finns anledning att anta att den deklarationsskyldige annars inte följer föreläggandet.

3 § Bestämmelserna i 3 kap. 6 § taxeringslagen (1990:324) om befrielse från skyldigheten att lämna upplysningar eller visa upp handlingar gäller även när det är fråga om skatt enligt denna lag.

4 § Om den som granskar en registreringsanmälan eller en deklaration finner att lämnade uppgifter bör kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får han efter överenskommelse med uppgiftslämnaren göra en sådan avstämning vid besök hos denne eller annars vid ett personligt sammanträffande. Överenskommelse får även träffas om besiktning av lokaler, inventarier, lager eller annat som är av betydelse för skattekontrollen.

5 § Skattemyndigheten får förelägga en näringsidkare att lämna uppgifter om skattepliktig omsättning av varor eller tjänster som han förvärvat av, sålt till eller tillhandahållit andra näringsidkare. Bestämmelserna om befrielse från uppgiftsskyldighet i 3 kap. 3 § och 4 kap. 6 § tredje stycket lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller då.

För kontroll av skatt enligt denna lag gäller bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

6 § För att kontrollera att deklara-tions- eller uppgiftsskyldigheten har fullgjorts riktigt och fullständigt eller för att på annat sätt få upplysning till ledning för beskattningen får skattemyndigheten besluta att skatterevision skall göras hos den som är deklara-tions- eller uppgiftsskyldig. Skattemyndigheten får också besluta att skatterevision för kontroll av att lämnade uppgifter är riktiga och fullständiga skall göras hos den som har anmält sig för registrering.

I övrigt gäller i fråga om skatterevision i tillämpliga delar bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 8-14 §§ taxeringslagen (1990:324).

18 kap. Skattetillägg

Allmänna bestämmelser

1 § Om den skattskyldige i en deklaration eller i något annat skriftligt meddelande som han under förfarandet lämnat till ledning för beskattningen har lämnat en uppgift som befinns oriktig, skall en särskild avgift (skattetillägg) påföras honom. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i ett mål om skatt enligt denna lag och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

Skattetillägget utgör 20 procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts den skattskyldige eller som felaktigt skulle ha räknats honom till godo om den oriktiga uppgiften godtagits. Skattetillägget utgör dock 10 procent när den oriktiga uppgiften avser periodisering eller en därmed jämfäst fråga.

2 § Om en deklaration har lämnats men avvikelse gjorts genom skönsbeskattning enligt 15 kap. 20 § påför den skattskyldige ett skattetillägg med 20 procent av den skatt som till följd av uppskattningen påför honom utöver vad som annars skulle ha påförts honom eller av den skatt som till följd av uppskattningen inte skall tillgodoräknas honom. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillägg tas ut enligt 1 §.

Vid skönsbeskattning enligt 15 kap. 20 § på grund av att deklaration inte lämnats påför den skattskyldige ett skattetillägg med 20 procent av den

skatt som påförs honom till följd av uppskattningen utöver den skatt som skulle ha påförts honom enligt de skriftliga uppgifter han kan ha lämnat till ledning för beskattningen. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillägg tas ut enligt 1 §.

3 § Underlaget för skattetillägg skall bestämmas utan hänsyn till invändningar som rör någon annan fråga än den som föranlett tillägget.

4 § Ett beslut om skattetillägg enligt 2 § andra stycket skall undanröjas om en deklaration kommit in inom en månad från utgången av den månad då den skattskyldige fått del av beslutet om skattetillägg.

5 § Skattetillägg tas inte ut

1. vid rättelse av en felräkning eller felskrivning, när felaktigheten uppenbart framgår av deklarationen eller av något annat skriftligt meddelande från den skattskyldige,

2. om avvikelsen avser bedömningen av ett skriftligt yrkande, till exempel i fråga om ett avdrag eller om värdet av ett uttag, och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak, eller

3. om den skattskyldige frivilligt har rättat en oriktig uppgift.

Eftergift från skattetillägg

6 § Skattetillägg skall efterges, om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig. Detsamma gäller om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till uppgiftens art eller någon annan särskild omständighet eller om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut skattetillägget.

Skattetillägg får efterges när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som ringa.

Eftergift får bara avse skattetillägget i dess helhet.

Beslut om skattetillägg

7 § Beslut om skattetillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om skatt får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet vunnit laga kraft.

Utän hinder av vad som annars föreskrivs om omprövning och överklagande skall den skattskyldiges yrkande i fråga om ett skattetillägg prövas, om beslutet i den beskattningsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller sådana yrkanden av Riksskatteverket till förmån för skattskyldiga.

8 § Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om ett yrkande om eftergift inte har framställts, om det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om skattetillägg.

När ett beskattningsbeslut i en fråga som föranlett skattetillägg ändras, skall skattemyndigheten göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya beskattningsbeslutet.

9 § Om ett skattetillägg eller de sammanlagda skattetilläggen som skulle tas ut av en skattskyldig för en och samma redovisningsperiod inte uppgår till 100 kronor tas inte något skattetillägg ut.

10 § Bestämmelserna i 1 — 9 §§ gäller även den som oriktigt har uppgett att han driver verksamhet som medför skattskyldighet enligt denna lag.

11 § Skattetillägg får inte påföras sedan den skattskyldige har avlidit.

12 § Beslut om efterbeskattning får inte avse enbart skattetillägg, utom i de fall som avses i 15 kap. 11 § andra stycket 1.

Införsel

13 § Bestämmelserna om skattetillägg enligt denna lag tillämpas inte i de fall skatt fastställs och uppbärs vid införsel.

19 kap. Återbetalning av skatt till icke skattskyldiga

Återbetalning till utländska företagare

Ansökan

1 § Utländska företagare som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1 — 4 §§ skall ansöka om detta hos Skattemyndigheten i Kopparbergs län.

2 § En ansökan om återbetalning skall avse en period om minst tre på varandra följande kalendermånader under ett kalenderår och högst ett kalenderår. En ansökan som avser tiden till utgången av ett kalenderår får omfatta kortare tid än tre månader.

3 § Ansökan skall göras på en blankett enligt formulär som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Till ansökan skall fogas

1. faktura eller jämförlig handling som innehåller sådana uppgifter som anges i 11 kap. 5 § första stycket, och

2. andra handlingar som behövs för att bedöma om den sökande har rätt till återbetalning, exempelvis bevis om hans verksamhet i utlandet.

Första stycket 1 gäller inte om den ingående skatten hänför sig till omsättning i sådan verksamhet som avses i 8 kap. 17 § andra stycket och ersättningen understiger 200 kronor.

Uppgifterna i ansökan skall lämnas på heder och samvete.

4 § En ansökan skall ha kommit in senast sex månader efter utgången av det kalenderår som den avser.

Omprövning m. m.

5 § Ett beslut i en fråga som avser återbetalning av ingående skatt skall på begäran av den sökande omprövas, om beslutet inneburit att hans ansökan inte helt har bifallits. Detsamma gäller om den sökande begär återbetalning av ytterligare ingående skatt för en period för vilken beslut meddelats.

6 § En fråga som avser återbetalning av ingående skatt får inte omprövas om den har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol.

En begäran om omprövning skall vara skriftlig. Den skall ha kommit in till Skattemyndigheten i Kopparbergs län senast ett år efter utgången av det kalenderår som den tidigare ansökningen gäller.

7 § Om ingående skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, får skattemyndigheten besluta att den sökande skall betala tillbaka vad han fått för mycket.

Ett belopp som den sökande enligt beslut skall betala tillbaka får räknas av mot ingående skatt som han har rätt att få tillbaka på grundval av en annan ansökan än den som föranlett den felaktiga återbetalningen. Beloppet får räknas av även om beslutet om betalningsskyldighet inte vunnit laga kraft.

8 § Åtgärder för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

Verkställighet

9 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 7 § första stycket får verkställas enligt bestämmelserna i utsökningsbalken.

Straff

10 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet lämnar en oriktig uppgift som är ägnad att leda till att ingående skatt återbetalas enligt 10 kap. 1 — 4 §§ med ett för högt belopp döms till böter eller fängelse i högst sex månader, om inte gärningen är belagd med strängare straff i brottsbalken.

Återbetalning till andra än utländska företagare

11 § Den som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9 — 13 §§ skall ansöka om detta hos den myndighet som enligt 12 kap. 2 § skall pröva ansökningen.

12 § En ansökan om återbetalning enligt 10 kap. 9 — 13 §§ skall göras i den form som föreskrivs i denna lag för deklaration av ingående skatt i en verksamhet som medför skattskyldighet. För den som ansöker om sådan återbetalning gäller vad som föreskrivs i 12 — 18 och 20 — 22 kap. i fråga om den som är skattskyldig, om inget annat följer av 13 §.

13 § Den som ansöker om återbetalning enligt 10 kap. 10, 11 eller 12 § och inte registreras enligt 14 kap. 1 § skall ändå registreras, om det inte finns särskilda skäl mot det.

Den som omfattas av ett beslut som meddelats enligt 10 kap. 9 § skall alltid registreras.

14 § Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid återbetalning enligt 10 kap. 5 — 8 §§.

Vid återbetalning som avses i första stycket betalas inte ränta.

20 kap. Överklagande

1 § Följande beslut av skattemyndigheten får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige och av Riksskatteverket:

1. beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller rätten till återbetalning enligt 10 kap. 9 — 13 §§,

2. beslut att avvisa en begäran om omprövning av beskattningsbeslut eller att avvisa ett överklagande till länsrätten,

3. beslut enligt 10 kap. 9 §,

4. beslut enligt 14 kap. 1 § andra stycket, 23 och 24 §§ och 19 kap. 13 § i fråga om registrering, och

5. beslut om skattskyldighet eller anstånd med att lämna deklaration eller betala skatt.

Beslut som Skattemyndigheten i Kopparbergs län har fattat om återbetalning enligt 10 kap. 1 — 8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 § får överklagas hos Länsrätten i Kopparbergs län. Beslut om avräkning får överklagas särskilt på den grunden att avräkningsbeslutet i sig är felaktigt men i övrigt endast i samband med överklagande av beslut om betalningsskyldighet.

2 § Andra beslut av en skattemyndighet enligt denna lag får överklagas hos Riksskatteverket, om inte annat följer av 3 §. Riksskatteverkets beslut med anledning av ett sådant överklagande får inte överklagas.

3 § Föreläggande vid vite och beslut om skatterevision enligt denna lag får inte överklagas.

Den skattskyldiges överklagande

4 § Den skattskyldiges överklagande enligt 1 § första stycket skall ha kommit in inom sex år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Om beslutet har meddelats efter den 30 juni sjätte året efter det kalenderår under vilket det beskattningsår som beslutet avser har gått ut och den skattskyldige har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då den skattskyldige fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett beslut även om det inte har gått honom emot.

5 § När skattemyndigheten prövar om ett överklagande av den skattskyldige har kommit in i rätt tid gäller, utöver vad som följer av förvaltningslagen (1986:223), att överklagandet inte skall avvisas, om det inom överklagandetiden har kommit in till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart sändas över till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till skattemyndigheten eller domstolen.

6 § Skattemyndigheten skall snarast ompröva det överklagade beslutet. Detta gäller dock inte om överklagandet skall avvisas enligt 5 § eller hinder mot omprövning finns enligt 15 kap. 3 § tredje stycket.

Ett överklagande förfaller, om skattemyndigheten ändrar beslutet så som den skattskyldige begär.

Om myndigheten ändrar beslutet på ett annat sätt än den skattskyldige begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Myndigheten får lämna den skattskyldige tillfälle att återkalla överklagandet om det finns skäl för det.

7 § Om överklagandet inte avvisas enligt 5 § eller förfaller enligt 6 §, skall skattemyndigheten överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till länsrätten eller, i fall som avses i 2 §, till Riksskatteverket. Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas utan föregående omprövning.

Riksskatteverkets överklagande

8 § Ett överklagande av Riksskatteverket enligt 1 § första stycket skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 15 kap. 8, 9 och 13—18 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndigheten eller efter denna tid men inom två månader från den dag det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning överklagas och det yrkas ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades.

Om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut, skall talan om skattetillägg som är föranledd av beslutet föras samtidigt.

Överklagande av länsrätts beslut

9 § Bestämmelserna i 6 kap. 10—24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt 1 § första stycket.

Länsrätts beslut med anledning av överklagande av beslut om anstånd med att lämna deklaration eller betala skatt får inte överklagas.

21 kap. Förhandsbesked

1 § Den särskilda nämnd som avses i 2 § lagen (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor (Skatterättsnämnden) kan på ansökan av den som är eller kan komma att bli skattskyldig enligt denna lag meddela förhandsbesked i frågor som avser den sökandes skattskyldighet. Förhandsbesked får meddelas om det är av vikt med hänsyn till den sökandes intresse eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

2 § En ansökan om förhandsbesked skall vara skriftlig och ha kommit in innan den första redovisningsperiod har börjat som berörs av den fråga förhandsbeskedet gäller.

3 § I övrigt gäller bestämmelserna i 2—4 §§, 5 § andra stycket och 6—11 §§ lagen (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor.

22 kap. Övriga bestämmelser*Riksskatteverket*

1 § Riksskatteverket leder och ansvarar för skatteförvaltningens verksamhet enligt denna lag.

Öresutjämning m. m.

2 § Belopp som avser omsättning eller skatt enligt denna lag anges i hela krontal så att öretal faller bort.

3 § Skattebelopp under 25 kronor behöver inte betalas in till staten och återbetalas inte heller. I fråga om skattetillägg gäller 18 kap. 9 §.

Dödsbos ansvar för skatt enligt denna lag

4 § Ett dödsbo svarar inte med mera än tillgångarna i boet för sådan skatt enligt denna lag som påförts en avliden eller ett dödsbo efter den som avlidit under den redovisningsperiod som skatten avser. Om boet har skiftats svarar varje bodelägare endast för den skatt som är hänförlig till hans lott och inte i något fall med mera än hans lott i boet utgör.

Annan statlig skatt eller avgift

5 § När en statlig skatt eller avgift skall beräknas som enligt en särskild bestämmelse skall tas ut efter försäljningspriset eller något annat liknande värde skall värdet inte inbegripa kompensation för skatt enligt denna lag.

Representant för utländsk företagare

6 § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt denna lag skall företrädas av en av skattemyndigheten godkänd representant. En sådan representant skall enligt fullmakt av den utländske företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av skatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländske företagaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Skattemyndigheten kan kräva att säkerhet ställs för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Första stycket gäller inte en utländsk företagare som är juridisk person och har ett fast driftställe här i landet.

Behörighet att lämna uppgift

7 § Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag skall ett meddelande som lämnats för en skattskyldig som är juridisk person anses vara lämnat av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

Vite

8 § Vite får inte föreläggas staten, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten. Om vite har förelagts också med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, prövas frågan om att döma ut vitet av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar.

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

Nedsättning av skatt enligt denna lag

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får medge en skattskyldig nedsättning av eller befrielse från skatt enligt denna lag om det finns synnerliga skäl.

I fråga om ränta, dröjsmålsavgift och skattetillägg gäller i stället för första stycket de särskilda bestämmelserna i 16 och 18 kap. Om nedsättning eller befrielse medges enligt första stycket, får medgivandet dock avse även ränta, dröjsmålsavgift och skattetillägg.

Beslut av riksdagens finans- och skatteutskott

10 § Under tit då riksmöte inte pågår kan riksdagens finans- och skatteutskott på förslag av regeringen bestämma om skattesatser för skatt enligt denna lag eller besluta att sådan skatt skall börja eller upphöra att tas ut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994 då lagen (1968:430) om mervärdeskatt och lagen (1991:119) om återbetalning av mervärdeskatt till utländska företagare skall upphöra att gälla.

2. De upphävda lagarna gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet av den nya lagen.

3. Med skatt enligt denna lag likställs i tillämpliga delar skatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

4. I verksamhet som avser upplåtelse för trafik av väg, bro eller tunnel eller upplåtelse av spåranläggning för järnvägstrafik medges avdrag för ingående skatt också för skatt som hänför sig till förvärv eller införsel som gjorts från och med den 1 oktober 1992.

5. Beslut som meddelats av Riksskatteverket med stöd av 76 b § lagen (1968:430) om mervärdeskatt och 15 § lagen (1991:119) om återbetalning av mervärdeskatt till utländska företagare före den 1 juli 1993 överklagas enligt de bestämmelser som gällde dessförinnan. Överklagandet skall dock ges in till Skattemyndigheten i Kopparbergs län.

6. Bestämmelserna i 16 kap. 9 § andra meningen tillämpas först från och med den 1 januari 1995. Till utgången av 1994 gäller bestämmelserna i 49 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt i dess lydelse före den 1 januari 1994.

7. Lagen (1968:430) om mervärdeskatt i dess lydelse före den 1 juli 1986 gäller fortfarande för en upplåtelse av rätt till patent, nyttjanderätt till konstruktion eller uppfinning som avser skattepliktig vara samt nyttjanderätt till system eller program för automatisk databehandling om skriftligt avtal om upplåtelsen träffats före nämnda dag.

På regeringens vägnar

BENGT WESTERBERG

BO LUNDGREN
(Finansdepartementet)